

אהרן מוועד

לדברי תורה וחסידות מרבתינו הקדושים מלעלוב

שיחת קודש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - ל"ג בעומר [311]

מדור הניגונים [7] הגה"צ רבי מנחם מענדל אלימלך גאלד שליט"א חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א ואב"ד לובלין - שיעור בפרשת השבוע [1] הרה"ג ר' נח גולדברג משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - עובדות וסיפורי צדיקים מתלמידי הבעש"ט [437] שיעורים בספר אור החיים ואלשיך הקדוש - הרה"ג ר' אלימלך שטער [434] הרה"ג ר' יוסף חיים גרינולד - פרשת השבוע [435] הרה"ג ר' יהודה אריה אשכנזי - הלכות [436] שיעור בדף היומי הרה"ג ר' חיים שמרלר שליט"א [1]

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שיחת קודש

להסב בסעודת שבת בשמחה

והנה זהו על דרך ששמעתי ששאלו את הגר"מ פיינשטיין זצ"ל היאך יתכן שיהודים באמריקא מסרו כידוע את נפשם בזה שלא עבדו בשבת קודש, ואיבדו על ידי זה את מקור פרנסתם, ועם כל זה לא זכו להמשך הדורות, ובניהם ל"ע כבר לא הלכו בדרכם.

והשיב שזה משום שבעת יושבם בסעודת שבת לאחר שהתגברו על הניסיון, היו שבורים ופניהם היו נפולות, והראו לבני ביתם שאמנם הם מוסרים נפשם, אך בלא חשק וחביבות, ולכך לא היה להם המשך, אבל באמת אותם שישבו בשבת קודש בשמחה רבה, מתוך שירות ותשבחות, והראו שמקיימים את מצוות ה' בשמחה וחביבות, לחינוכם באמת היה קיום לדורות.

אמור מלשון מעלה

והנה ב'אור החיים' הק' הקשה על הפסוק 'אמור אל הכהנים בני אהרן, למה הקדים הכתוב התואר למתואר, דהוה ליה למימר אמור לבני אהרן הכהנים, ותיריך ע"ד הא דאיתא בתנחומא וז"ל אמר הקב"ה למשה אין נאה ליוצא ונכנס לפני להסתכל במת, והיינו שדיני והלכות הכהנים באים מצד רוממות תפקידם, ועל כן עליהם להישמר ולהתקדש יותר מכל אדם.

המשך בעמ' הבא <<

דור ישרים תגרכנו לכות אדוננו בר יוחאי

בחרדת קודש וברגשי גיל וחדוה

נעלה ונשגור בזה מלא הטנא ברכות מאליפות ומרובבות, קדם אבינו רועינו, מאור עינינו, מזרה דרכינו

כ"ק מרן אדמו"ר עט"ה שליט"א

ולבנו פע"ח הגה"צ רבי יואל זושא שליט"א רב דקרוילתנו הק' ומשפיע רוחני דבחורי אנ"ש

חתן כ"ק הגה"צ גאב"ד מאקאווא אלעד זצלה"ה לרגל שמחת החלאקה לנינו-נכדו הילד, יניק וחכים, כמר אשר אנשיל ני"ו

בן לנכדו האברך החשוב הרב דוד שלמה זלמן שליט"א

חתן הרה"צ רבי איתמר רוזנבוים שליט"א רב ביהמ"ד קרעטשניף ב"ב

בן כ"ק האדמו"ר מקרעטשניף שליט"א

וחתן כ"ק האדמו"ר מקוסוב ויז'ניץ שליט"א

מזל טוב

יה"ר ויזכה כ"ק מרן רבינו שליט"א יחד עם כל המשפחה הרוממה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, לרוות מלא חופניים תענוג ונחת דקדושה מכל יו"ח, מתוך רוב שמחה ואושר בבריות גופא ונהורא מעליא לאורך ימים ושנות חיים עדי נוכח לקבל פני משיח צדקנו ומלכנו בראשינו בב"א

אדרבה הוא עניין חביב מאד, כי הוא חיינו ואורך ימינו, אזי יתחנכו הבנים באופן הטוב והראוי.

נמצא שכאשר מדובר בחינוך הבנים אכן יש צורך בשתי אמירות, אחת לחנכם לעצם עשיית המצווה, והשנייה לומר ולדבר אליהם ולחבב עליהם את המצווה. וזהו הרמז בפסוק אמור ואמרת, ב' אמירות יש במקרא, חד לעצם קיום המצווה, והשני לחבבה, מכאן שבחינוך הבנים הכתוב מדבר, והיינו 'להזהיר גדולים על הקטנים'.

כ"ק פר' אמור ה'תשע"ה

ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו' (כא, א (וברש"י, אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים. הגאון רבי משה פיינשטיין זצוק"ל הקשה היכן נרמז בכפל האמירות שזהו להזהיר גדולים על קטנים דייקא, דילמא שתי האמירות לגדולים נאמרו. וביאר שהנה כאשר בחינוך הילדים עסקינו, אז אין די במה שאומרים להם ההורים לנהוג כך, לקיים מצוה זו, אלא על הילדים לראות בנוסף את חביבות ויקרת המצווה אצל הוריהם, לשמוע מפייהם כמה תענוג וטעם יש בקיום המצווה, והא בלא הא לא סגי, וזהו יסוד גדול בחינוך.

ולמשל, בן השומע מאביו על הניסיונות הקשים שנתנסה בקיום מצוות שבת קודש ויו"ט, ובכלל בקיום המצוות, ואף על פי כן עמד בניסיונות, שלכאורה הרי זהו חינוך מעליא, אבל באמת אינו כן, כי ייתכן שהבן יאמר לעצמו, אבי באמת היה גיבור ובעל כוח לעמוד בניסיונות כאלו, ברם אני אין לי הכוחות האלו להתגבר עליהם.

אבל, לעומת זאת כששומעים הבנים מהאב שאומר שאין שום ניסיון וקושי אמתי בקיום התורה והמצוות, אלא

וזהו 'אמור אל הכהנים', אמור לשון מעלה (כמאה"כ 'ה' האמירך) ומהי המעלה, אלו הם דיני קדושתם היתרה שלא יטמאו לנפש אדם, ולכן הקדים הכתוב התואר למתואר, כדי להסמיק את ה'אמור' ל'כהנים', לומר להם התדעו מדוע נתקדשתם בקדושה יתרה, משום שאתם כהנים, כי אתם זוכים לצאת ולהיכנס לפני ה'.

ועפ"י יסוד דברי הגר"מ פיינשטיין הנ"ל, שהפסוק 'אמור ואמרת' בא להורות לנו איך להדגיש את חביבות המצווה ולהאדיבה, ימתקו הדברים ביותר, דמשום הכי הקדים הכתוב תחילה את חשיבותם ומעלתם שהם 'כהנים' היוצאים ונכנסים בקודש פנימה, כדי להטעים ולחבב עליהם את המצוות המיוחדות להם, ועל כן כתיב קודם הכהנים ולאחר מכן בני אהרן.

שוה"ט ליל שב"ק תשפ"א - צפת

ראיתי בספרים שביארו באופן נפלא כמה פסוקים בפרשת השבוע על פי דברי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי שהיום היה הילולא קדישא דיליה, ונחזור כאן על ג' דברים מהם.

צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך (כד, א). ובמדרש, אין צו אלא זירוז מיד ולדורות, אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס עכ"ל, ולכאורה תמוה מאי שייכות איכא בין שני הדברים.

וביאר בספר 'אור יקרות' בשם הדרשן הגדול מוה"ר יושע פאלק מק"ק לבוב, דהנה רש"י מפרש על הפסוק וז"ל 'צו את בני ישראל - זו פרשת מצות הנרות ופרשת ואתה תצוה לא נאמרה אלא על סדר מלאכת המשכן' עכ"ל, והיינו שכאן בפרשתנו נצטוו על הדלקת הנרות לדורות ואילו בפרשת 'ואתה תצווה' שאף שם נצטוו על הבאת שמן זית זך, שם היה זה לשעשה.

והנה במעשה המשכן מצינו (שמות לה, כח) 'והנשיאים הביאו אבני שוהם לאפוד ולחושן ובשמים לשמן המשחה', ופירש התרגום יונתן שהעננים הלכו לגן עדן והביאו משם בשמים מובחר ושמן זית זך, ובזה יבוארו דברי המדרש בפרשתו, שהיה קשה לו למה כתיב כאן, בפרשת אמור, עוד צווי על שמן זית, הלא כתיב כבר בפרשת תצוה.

ואם תאמר כדפירש"י דהיינו חד לשעה וחד לדורות, א"כ קשה דהרי אין צו אלא זירוז מיד ולדורות, ואם כן גם בפרשת תצוה היה יכול לכתוב 'צו' דהא בלשון זו יש במשמע גם מיד וגם לדורות, ועל זה ממשיך המדרש 'אמר ר"ש ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס', והיינו דרך במקום שיש חסרון כיס שייך לשון 'צו'.

והנה בתחילת נדבת המשכן לא היה חסרון כיס, דהלא העננים הביאו השמן זית כנ"ל, ולא היה חסרון כיס, ולכן לא היה שייך לכתוב בלשון 'צו', ודפח"ח.

ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני ה' (כ"ד, ו). ובגמרא חגיגה (כו, ב) אמרו 'על השולחן הטהור - מכלל דהוא טמא', היינו שיכול היה לקבל טומאה, ומקשינן ואמאי הוא כלי עץ העשוי לנחת הוא ואינו מקבל טומאה, אלא מלמד שמגביהין אותו ומראין בו לעולי רגלים ואומרים להם ראו חביבתכם לפני ה', סילוקו כסידורו, לחם חם כיום הלקחו. ואיתא שם במשנה שהיו מתרין את עולי הרגל שלא יגעו בשולחן, שמא יגעו בו עמי ארצות ויטמאוהו.

וכבר הקשו מה חיבה יתרה נודעת מזה שסילוקו כסידורו. ומובא בשם הגה"ק רבי נפתלי כ"ץ זי"ע, בעל 'סמיכת חכמים' דהנה מצינו בגמרא (יומא עו, א) ב' טעמים למה ירד המן בכל יום ביומו ולא ירד פעם בשנה, וז"ל הגמרא, שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחי מפני מה לא ירד להם לישראל מן פעם אחת בשנה.

אמר להם אמשול לכם משל למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שיש לו בן אחד, פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה, עמד ופסק מזונותיו בכל יום והיה מקביל פני אביו כל יום, אף ישראל מי שיש לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר שמא לא ירד מן למחר ונמצאו כולן מתים ברעב, נמצאו כולן מכוונים את לבם לאביהן שבשמים. דבר אחר שהיו אוכלין אותו כשהוא חם, עכ"ל.

הרי לנו ב' טעמים, חדא משום שהקב"ה מתאוה לתפילתם של ישראל ומרוב חיבתו אליהם רוצה שיבקשו ממנו כל יום על מזונם, והטעם השני כדי שיאכלו פת חמה.

והנה, מהא דמצינו בלחם הפנים שהיה נשאר בחמימותו שמונה ימים קשה לכאורה על הטעם הראשון, דהיה יכול המן לרדת פעם בשנה ולהישאר חם דרך נס, כמו לחם הפנים, אלא מכאן מוכח כהטעם השני, שזה היה כדי שיתפללו ישראל תמיד על פרנסתם.

וזהו שהיו מראים לעולי הרגלים את לחם הפנים ואומרים להם 'ראו חביבתכם לפני המקום', דמלחם הפנים מוכח שהטעם שהמן לא ירד פעם אחת בשנה, הוא משום חביבותם של ישראל לפני המקום שמתאוה וחושק בתפילתם תמיד.

ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני ה' (כ"ד, ו) ואמרו על זה בגמרא (חגיגה כ"ו) מלמד שמגביהין את השולחן לעולי רגלים ואומרים להם ראו חביבתכם לפני ה', סילוקו כסידורו, לחם חם כיום הלקחו. ואיתא שם במשנה שהיו מתרין את עולי הרגל שלא יגעו בשולחן, שמא יגעו בו עמי ארצות ויטמאוהו.

וטעם הדבר הוא דאי אפשר לטבול את השולחן אם יטמא, דהא כדי לטבול יש להסיר ממנו את לחם הפנים, וכתיב 'לחם פנים לפני תמיד'.

ובספר 'פרדס יוסף' הקשה בשם 'אמרי צבי' למה לא היו יכולין לטבול את השולחן, והרי הדין הוא שאם לוקחין חלות ישנות בבוקר ומסדרין לחם חדש קודם ערב, הרי זה גם נקרא 'תמיד' כיון שנעשה באותו היום, וא"כ היה אפשר ליקח השולחן לטבול במשך כל היום.

ומתרץ דהנה בגמרא (מנחות צ"ט, ב) אמר ר' שמעון אפילו קרא קריאת שמע שחרית וערבית קיים 'והגית בו יומם ולילה', ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ, שלא יבוא לזלזל באלו שעוסקים בתורה כל היום.

ולפי זה מבואר שפיר למה הזהירו את עמי הארצות לכל יקרב אל השולחן ויטמאוהו ברגל, דאם היה נודע להם שאפשר לטבול את השולחן, דאף שהסירו הלחם בבוקר והניחו החדש בערב אכתי מיקרי 'תמיד' ולא חשיב הפסק, אם כן היו נושאים בדעתם שגם בלימוד התורה י"ל על דרך זה, דבקריאת שמע שחרית וערבית מקיים 'והגית בו יומם ולילה', והא דבר זה אין אנו רשאים לומר להם.

ליל ל"ג בעומר תשפ"ב בשוה"ט לאחר ההדלקה לכבוד רשב"י

בר יוחאי נמשחת אשריך. בספרים דקדקו למה מכנה הפייט את רשב"י בשם 'בר יוחאי', על שם אביו, ולמה לא קרא לרשב"י בשמו.

ועלה בדעתי לומר בזה, על פי עובדא ששמעתי מכ"ק מרן אאמו"ר זי"ע שפעם נכנס הרה"ק ר' צבי הירש בן הבעש"ט הקדוש זי"ע אל הרה"ק רבי פינחס מקוריץ זי"ע ובראותו את פניו פרץ רבי פינחס בבכי, ולאחר מכן הסביר טעם בכייתו, כי נזכר ב'אלטען' געוויין, בבכי שבכה לפני שנים רבות.

וסיפר לו שפעם ישב אצל אביו הבעש"ט הקדוש זי"ע עם עוד תלמידים, והיה הבעש"ט הקדוש בדביקות גדולה וראשו היה מוטה לאחוריו, וגמרו התלמידים בדעתם שרבים הבעש"ט הקדוש אינו ילוד אשה, לית דין בר נש, אלא מלאך אלוקים לפנינו. לאחר מכן נכנס אל החדר בנו של הבעש"ט, רבי הערשל'ע שהיה אז ילד קטן ונשא קולו בבכי.

ואמר לו הבעש"ט 'מייין קינד מייין קינד - בני בני', וכשראו זאת התחילו החבריא קדישא לבכות, כי נתברר להם בזה שהוא כן ילוד אשה ועכ"ז הגיע לדרגה גבוהה כזו. וסיים הרה"ק ר' פינחס מקוריץ שכעת כשבא אצלו הרה"ק ר' הערשל'ע נזכר בהיא בכייה, ע"כ.

ונראה שלזה רמז לן הפייט בכנותו את רשב"י 'בר יוחאי', דאמנם רבי שמעון בר יוחאי עלה מעלות רמות וגילה כל הנסתרות ורזי עולם, אך עלינו ליזכור ולידע שככלות הכל הוא לא היה מלאך ולא שרף אלא אדם, ילוד אשה, 'בר יוחאי', ללמדנו איזה כוחות גדולים טמונים בכל אדם, ועד היכן יכול להגיע האדם בכוח עבודתו בעלמא הדין.

ונראה להוסיף דהנה ב'סמיכת חכמים' (להגה"ק ר' נפתלי כ"ץ צוק"ל, בהקדמה) מביא מאמר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי בגמרא יבמות (דף ס"א ע"א) רשב"י אומר ישראל קרויין אדם ואין האומות קרויין אדם כו'.

ומבאר העניין וז"ל, הובא במפרשים הטעם לפי ששם אדם הוא מלשון 'אדמה לעליון' כביכול, וזה אינו שייך גבי אומות ולהכי אי אפשר לקרותן אדם, ומהאי טעמא מצינו במפרשים הטעם דיכול

האדם להתעלות על כל צבא מרום, כדאמרינן בגמרא סנהדרין (צ"ג ע"א) גדולים הצדיקים יותר ממלאכי השרת, לפי דנקרא אדם מלשון אדמה לעליון בדמיון הקב"ה כביכול שהוא חלק אלוה ממעל, עכ"ל.

העולה מדבריו שעניין זה האמור הוא בחי' של רבי שמעון בר יוחאי לשיטתו, דרשב"י עצמו הוא זה שהשמיענו בדבריו שאדם, ילוד אשה, יכול להגיע בעולם הזה למדרגות הגבוהות ביותר, עד לבחי' של 'אדמה לעליון', להידמות להקב"ה כביכול, אף על פי שמכלל אדם לא יצא, 'אבער א מענטש בלייבט ער', ואדרבה הכוח הגדול והנשגב הזה נרמז בשמו 'אדם'.

ועתה מה ימתקו הדברים דבפייט לכבודו של רשב"י, מדגישים אנו עניין זה באמרנו "בר יוחאי" דייקא, להודיע ולגלות שגם אדם ילוד אשה יכול ומסוגל להגיע למדרגות הגבוהות ביותר כמו שזכה לכך רשב"י וכשיטתו.

לאחר ההדלקה ל"ג בעומר תשע"ו

נעשה אדם נאמר בעבורך (זמר בר יוחאי). עלה בדעתי היום ולאחמ"כ ראיתי שכבר מובא כן, דהנה אמרו חז"ל (עירובין, יג) 'נמנו וגמרו, נוח לאדם שלא נברא יותר משנברא', והיינו שבאמת טוב היה לאדם שלא ייברא מחמת העוונות והדין, אך כיון שאמר רבי שמעון 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין', דהיינו מן העוונות כדפירש"י, אם כן שוב נוח שיברא, וזהו 'נעשה אדם נאמר בעבורך', שכל בריאת האדם הייתה בעבור רבי שמעון ובזכותו.

בר יוחאי ולשדה תפוחים כו' סוד תורה כציצים ופרחים נעשה אדם נאמר בעבורך (זמר בר יוחאי). עלה היום בדעתי לבאר לשון הפיוט, דהנה ה'בני יששכר' הביא בשם החיד"א דבשעה שעלה משה רבנו למרום ליטול את התורה טענו המלאכים 'תנה הודך על השמים', והייתה טענתם מחמת דינא דבר מצרא, דהא הם היו סמוכים יותר לתורה הנמצאת בשמים, וממילא יש להם זכות קדימה לקבלה.

והנה בדינא ד'בר מצרא' מצינו שאם יש למוכר הפסד אם ימכור הנחלה לשכנו, כגון אם השכן רוצה לקנות רק חלק

מהקרקע ולא את כולה, אז בטלה טענת בר מצרא ויכול למוכרה למי שירצה לקנות את כולה, והנה למלאכים אין יצר הרע וכל ענייני המצוות כפשוטם לא נוגעים אליהם, וכמו שהשיב להם משה 'כלום יצר הרע יש ביניכם וכו'.

אלא מאי, הם טענו ורצו לקבל רק את חלק פנימיות התורה, את הסודות והרזין הטמירין באורייתא, ומשו"ה פקעה טענת 'בר מצרא' דהמלאכים, דהא כלל ישראל היו עדיפים עליהם, כי הם רצו לקבל גם את התורה כפשוטה, היינו חלק הנגלה והמצוות המעשיות, וגם את סודות ורזי התורה שיתגלו על ידי גדולי ישראל כמו רבי שמעון בר יוחאי שגילה את פנימיות וסודות התורה.

נמצא שבזכות רשב"י בטלה טענת בר מצרא של המלאכים ועל ידי זה יכולים היו ישראל לקבל את התורה. והנה עוד נפסק להלכה דכאשר אדם רוצה למכור קרקע לבנו, אז אין לשכנו טענת בר מצרא, כי המוכר זכאי להמשיך נחלתו בקרב צאצאיו.

והנה איתא בזוהר הקדוש שהלומד תורת ה'נגלה' הוא בחינה של עבד והלומד תורת הנסתר הוא בחינה של בן להשי"ת. נמצא שבזכותא דרשב"י שגילה את תורת הנסתר, על ידו זכו ישראל שיהיה להם גדר של בנים לה', ועל ידי זה היה לישראל עוד דרך לבטל טענת בר מצרא דהמלאכים, דלגבי בנים ל"ש טענת בר מצרא, הרי לנו ב' דרכים שבזכות רשב"י זכו ישראל לנצח את המלאכים ולקבל את התורה.

והנה בהקדמת הזוה"ק איתא לשון חז"ל 'נעשה אדם בזכות נעשה ונשמע', והיינו שכל בריאת האדם הייתה בזכות שקיבלו ישראל את התורה, והשתא יבואר היטב לשון הפייט 'בר יוחאי ולשדה תפוחים כו' סוד תורה כציצים ופרחים', והכי קאמר, על ידי שגילה רשב"י 'סוד תורה', את פנימיות התורה, בזה זיכה את ישראל בב' תירוצים הגונים לנצח טענת ה'בר מצרא' של המלאכים ולקבל את התורה כאמור.

ולפיכך 'נעשה אדם נאמר בעבורך', דכיון שבזכות רשב"י זכו ישראל לקבל את התורה ולומר 'נעשה ונשמע', נמצא שכל ה'נעשה אדם' - כל בריאת האדם אף הוא בזכות רשב"י, דהא 'נעשה אדם בזכות נעשה ונשמע', והנעשה ונשמע היה בזכותא דרשב"י.

שלהבת אש מצפת למירון

תיאורים וזיכרונות הוד על הנסיעה מצפת למירון ביום ל"ג בעומר בראשות כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, התפילות, הריקודים, החלאקע'ס והשולחן הטהור שנערך בשלהי יום ההילולא

כבר מהשנים הראשונות להנהגתו, כשהחלה מסורת ל"ג בעומר בצפת בחצר קדשנו, היה רבינו דואג בעצמו להשיג מראש אכסנייה ראויה עבור הבחורים שהגיעו להדלקה בליל ל"ג בעומר ונשארו לישון בצפת, כשהוא נושא על עצמו אחריות אישית לדאוג להם ברוחניות ובגשמיות.

מחד הקפיד רבינו מאד שהבחורים לא יעלו למירון בליל ל"ג בעומר, שכן בשעות הלילה שוררת שם עיקר ההמולה והתערובת, אך מאידך מאוד חשוב היה בעיניו שאף הם ישתתפו בעלייה למירון למחרת.

הרה"ח ר' אליעזר גולדשטיין שליט"א: סיפר לי הרה"ח ר' ישראל ספרין שליט"א בן כ"ק האדמו"ר מקאמרנא שליט"א ונכד רביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע שפעם בבחרותו נפרד מהרבי בליל ל"ג בעומר, לשאלת הרבי מדוע הוא מקדים לחזור השיב כי חושש הוא שמא יקפיד עליו המשגיח בשיבה. "נו", נענה הרבי בחיך, "אתה יכול להישאר, כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", והיו כמה פעמים סיפורים כאלו.

הרה"ח ר' יוסף יואל ברזסקי שליט"א: מהשנים הראשונות להנהגתו היה הרבי זי"ע משגיח על הבחורים בעיגא פקחא, מודא שיש להם מקום ללון בו ולעשות בו את הלילה, ולמחרת בשחרית של ל"ג בעומר היה בודק לראות שכולם נמצאים.

במשך כמה שנים הרבי אף מינה את ראשי החבורות שישגיחו על הבחורים במשך הלילה שישארו בצפת ולהזהירם שלא לעלות למירון בלילה. כך היה עד תשס"ג אז החל לערוך את הטיש בליל ל"ג בעומר כאמור, כדי שלא לגרום לביטול תורה לבחורי הישיבות.

א בעט משמים

רבות כבר סופר על דאגתו האישית של הרבי ל'אורחיו', הלא הם קהל החסידים הבאים להילולא דרשב"י בצפת. "שבועיים לפני ל"ג בעומר כבר היה הרבי מתעניין ומחפש אחר מקום לינה עבור הציבור, והיה הולך בעצמו לראות את המקום ולודא שיש תנאי לינה ראויים" מספר לנו המשב"ק הרה"ח ר' יעקב חיים אשנברג שליט"א.

ומעניין לעניין, מספר הרה"ח המפואר ר' ישראל וייס שליט"א נהגם ומקורבם של רבוה"ק, שבאחת השנים כשהלך רבינו לתפילת שחרית בבוקרו של ל"ג בעומר בצפת, נכנס עמו קודם למכולת המקומית ורכש בעצמו את כל גביעי מוצרי החלב שהיו בחנות עבור ה'עולם' הגדול שיהיה להם בשפע לארוחת בוקר ביום

במרפסת ביתו ואומר שם את כל ספר התהלים כדרכו בקודש, כשעיניו משקיפות מדי פעם למרוחק, על ציון הרשב"י השוכן בהרים שמול ביתו, וראינו אז איך כולו קשור בנימים סמויים להיכלא דרשב"י.

הדאגה והאחריות על הבחורים

הרה"ח המשב"ק ר' נח גולדברג שליט"א: בשנים הראשונות להנהגתו של רבינו זי"ע לא היה רבינו עורך את שולחנו בליל ל"ג בעומר. לאחר ההדלקה היו הקהל פונה לאכסניותיו, למחרת

לאחר שחרית היו נוסעים למירון, לאחר מכן חוזרים לצפת ומתפללים 'מנחה' ואז היה רבינו מתיישב לערוך את שולחנו הטהור לכבוד היום.

אמנם בשנים הבאות ביקשו מרבינו להקדים את השהו"ט כדי שהבחורים יוכלו להקדים לשוב לישיבות הק', ומני אז החל לערוך את שולחנו בליל ל"ג בעומר, אבל ההנהגה במקור הייתה לערוך את הטיש בשלהי יום ל"ג בעומר. ואכן, הדאגה והאחריות על הבחורים, תלמידי הישיבות הק' הבאים ל"ג בעומר לצפת, תפסה מקום ראשון בחשיבותו אצל הרבי זי"ע.

אמר הכותב, לפני שנתיים בל"ג בעומר תשפ"א גוללנו ביריעה נרחבת בשם 'ראו פניו מאירים' את מעמד ההדלקה בצל רבינו זי"ע, וכעת אמרנו לתאר את חלקו השני של ל"ג בעומר, העלייה למירון בצפרא דל"ג בעומר והשולחן הטהור שבשנים הראשונות נערך היה לעתותי ערב של יום ההילולא, ובשנים האחרונות בליל ל"ג בעומר.

"ידוע מה שאמרו צדיקים, וכן כתב כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע בהסכמתו להגש"פ 'ברכת משה', על הרה"ק מראפשיץ זי"ע שנשמתו הייתה חצובה מחג הסוכות, זה היה אצלו היו"ט הגדול ביותר" פותח המחנך הנודע הרה"ח ר' יוסף יואל ברזסקי שליט"א.

"על משקל זה ניתן לומר על הרבי זי"ע שהיום טוב שלו היה ל"ג בעומר. בראש כל מועדות התנשא והאיר אצלו היום הזה, וכפי שהתבטא פעם בעצמו בל"ג בעומר 'היום הוא יום האופשיזא שלי' (כידוע, רבינו נקרא על שם זקנו רביה"ק הרשנ"ן זי"ע שנולד בל"ג בעומר, ונקרא על שם הרשב"י בעל ההילולא).

"הוא זי"ע היה 'פארקאכט אין רבי שמעון' כל ימות השנה. מי ימלל את עומק התקשורתו ודביקותו של רבינו ברשב"י זי"ע, בתורתו ובצינו הקדוש, לא פלא אפוא שבהגיע ל"ג בעומר - הילולא דרשב"י הרגישו במחיצתו 'יום טוב' ממש, אורה מרוממת ושמחה עילאית שרתה סביבותיו ביום זה".

"הרבי זי"ע היה שקוע ודבוק תמיד ב'רבי שמעון' מוסיף - מחרה באותו סגנון ונעימה המשב"ק הרה"ג ר' שלמה זלמנוביץ שליט"א. "הוא היה לומד הרבה 'זוהר' ובכלל היו מצויים אצלו הרבה ספרי קבלה, ואף כי מעולם לא ראינו אותו לומד בספר הזוהר, אבל בספרי הזוהר שהיו בארון הספרים שלו היו 'סימניות' שעשה מנייר קופסאות סיגריות, וניכר היה שעמל בהם רבות באין רואים.

"אכן בהגיע ל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י, אז לא היה בידו להסתיר את השמחה הפנימית שבקעה מתוך עוצם התקשורתו לרשב"י, כשהוא סוחף ומרומם את כל קהל החסידים כולו אחריו טפח וטפחיים מעל הקרקע, מגלה להם ומטעימם טעמו של ל"ג בעומר מהו.

"מבואו ועד צאתו של יום ל"ג בעומר, ולמעשה כבר מבוקרו של ערב ל"ג בעומר, פיעמה ופיתחה בארבע אמותיו שמחה והשראה מרוממת שלא מעלמא הדין, הן בטיש'ן ובמעמדים שערך בציבור והן בתוך ביתו פנימה, וכך למשל אף היה מורה לקנות מיני מתיקה לנכדיו הקטנים, כדי להשריש בהם את שמחת היום.

זכורני שהיה עומד ביומא דל"ג בעומר

ההילולא, כשאי ש כמובן אינו יודע מי תרם את הארוחה (מפי הרה"ח ר' משה לוסטיג שליט"א גבאי בית מדרשו בעיה"ק צפת).

הנה רגע מרומם שנחרט בזיכרונו של כותב השורות כבחור צעיר: שעת לילה מאוחרת של ליל ל"ג בעומר, השוה"ט הסתיים, רוח גלילית צוננת נושבת ברחבת 'יתד התשובה' בה מתאכסן קהל החסידים, מי על גבי מזרונים שהונחו בכיתות הלימוד, ומי על גבי מיטה.

הרבי זי"ע ניצב בירכתי רחבת השולחן הטהור ולפניו עוברים הציבור בזה אחר זה, והוא מתעניין בשלומם, באבהיות ורחימאיות, כבקרת רועה עדרו, יש והוא מתעניין אצל החסידים היכן יש להם מיטה לליל זה, מברר מתי הם נוסעים למירון, ומאציל עליהם מברכות קדשו.

והנה אחד הבחורים, בנן של קדושים, עובר על פניו. הרבי מתעניין בו בחביבות ושואלו היכן יש לך מיטה, 'וואו האסטו א בעט?'

הבחור משיב בפשטות שיש לו מיטה כאן, בבניין, יחד עם העולם.

"נו", משיב הרבי במליצת לשון, בחיוך מאיר המורעף ונאחז בכל העומדים סביב: "נו, א בעט משמים" (מיטה משמים, לשון נופל על לשון 'הבט משמים').

ומעניין לעניין מספר לנו הרה"ח ר' יואל עקיבא אייגר שליט"א מראשי החבורות בבני ברק: היה זה באחת מאותן פעמים שה'עולם' התאכסן בבניין מוסדות 'יתד התשובה' על גבי מזרונים (איני זוכר אם היה זה ל"ג בעומר או בשבת ה'אב).

לאחר ה'טיש' יצאו כולם ללוות את הרבי לביתו. באמצע הדרך הסתובב אליי הרבי ושאל אותי: "היכן אתה ישן?" אמרתי לרבי "עם כל 'העולם', ביתד התשובה". הרבי התפלל "הרי אין שם מיטות - נישט דא קיין בעטן דארטן", ואנכי השבתי: "סאיז דא מאטראצן - יש שם מזרנים.

"מזרנים?" חייך הרבי, "נו, ספק אם עושים עליהם בורא פרי האדמה או בורא פרי העץ", ומיד הסביר את כוונתו בדרך צחות "אדם הישן על ספסל עץ צריך לברך בורא פרי העץ, אדם הישן על האדמה מברך בורא פרי האדמה, אך כשישנים על מזון הרי זה ספק מה מברכים..."

כפי הנראה, מוסיף ר' יואל עקיבא שליט"א, ביקש הרבי לבטא ולרמוז בדבריו אלו כי אינו מרוצה מכך שהעולם ישן בתנאים לא נאותים כאלו, ואכן מכאן ולהבא בנסיעות הבאות דאגו עבור הציבור למיטות.

העלייה למירון: עכשיו מגיעים האנשים הפשוטים

בבוקרו של ל"ג בעומר, לאחר תפילת שחרית בצוותא חדא בראשות רבינו זי"ע, הגיעה השעה לצאת ולעלות מירונה לציון הרשב"י

מרבני שמעון עד רבי שמעון

הרה"ח ר' מרדכי פרוש שליט"א, מראשי החבורות: באחת השנים בשוה"ט בל"ג בעומר דיבר כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע"א על מה שנהוג בירושלים שמי שאין באפשרותו לעלות לציון הרשב"י, עושה את ה'חאלאק'ה בקבר שמעון הצדיק.

ואמר ששמע שהטעם בזה הוא עפ"י המובא בגמרא נדרים (ט,ב) שהעיד שמעון הצדיק שמימי לא אכל אשם נזיר טמא אלא של אחד שהיה בעל שער נאה וקיבל על עצמו לגלחו לשם שמים, וזה הרמז לגילוח מצוה אצל שמעון הצדיק.

הרה"ח ר' יוסף יואל שליט"א: אחד מבניי שיחי' נולד בחודש תשרי ושאלתי את הרבי זי"ע אם להקדים ולערוך את התגלחת בל"ג בעומר שלפניו, או לעשותה בהזדמנות אחרת, כמו למשל בכ"ה אלול שגם אז עולים לציון הרשב"י.

בתשובה לשאלתי שאלני הרבי "האם הילד כבר מדבר והאם הוא כבר יודע לשמור עצמו בנקיות" בהטעימו כי "אם כן אפשר לעשות כבר חלאק'ה בל"ג בעומר, אם לא - יש להמתין להילולא דרבי אלעזר ב"ר שמעון בכ"ה אלול".

ואכן אצל אחד מילדיי היה כך ועשינו את החלאק'ה אצל הרבי בכ"ה אלול בבני ברק, וזכורני שלאחר החלאק'ה שאל אותנו "אתם ממשיכים מכאן למירון?" ובהשיבנו בחיוב נענה "זייער גוט, א גלייכע זאך - טוב מאוד כך ראוי לעשות".

זי"ע, כאן התקיים שיאו המרומם והנשגב של יום ההילולא.

"כשהרבי זי"ע עלה למירון" מספר הרה"ח ר' יוסף יואל שליט"א, "הוא נסע כיהודי פשוט, בלי שום גינונים של 'רביסטעווע'. דבר ראשון היה עולה לגג המערה, שם נערכו החלאק'עס.

זכורני, באחת השנים הראשונות הגיע רבינו למירון בשעות הבוקר והבחין שבשעה זו המערה ריקה יחסית, כך שאין צריך לדחוף ולפלס דרך, נענה ואמר באוזני המלווים: "הנה כי כן, עכשיו באים האנשים הפשוטים, עכשיו יש מקום לכולם - יעצט קומען די פשוטע מענטשן, סאיז דא פלאץ".

ואיך הרבי זי"ע קיבל כל ילד חלאק'ע... כאילו הוא נכד שלו, עם חיוך לבבי, עם תשומת לב וצביטת חיבה בלחי וברכה לכל אחד. בשנים הראשונות נערכו החלאק'עס על הגג ליד כיפת המערה וההדלקה, היה שם חם מאוד, השמש יקדה מעל ועשן היתמר מההדלקה, אך הרבי לא חש ולא הפריע לו כלל, והיה שרוי בשמחה עצומה. רק בשנים האחרונות לקחו מתחם מיוחד (ברחבת תולדות אהרן) שם נערכו החלאק'עס.

מופלא היה לעקוב ולראות איך רבינו, גם בשעה זו בתוך ההמולה והצפיפות הגדולה סביבו, כשהכול נדחקים ומבקשים לכבדו בגזיזות השערות ומושיטים לעברו ידיים, לא שינה מהקפדתו להימנע מצורת שתי וערב (כשמושיטים יד נוצר לעיתים מצב של יד על יד בצורת שתי וערב, ורבינו הקפיד על כך מאד) וגם כאן, ביישוב הדעת מופלא, אם מאן דהו הושיט לעברו יד בצורה כזו, מיד היה רבינו שומט את ידו שלא תצטייר צורה זו על ידו, ולו לרגע אחד.

אחרי שסיים לערוך את כל החלאק'עס בנחת, ניגש לשפוף שמן למדורה, ולאחר מכן יצא ברקידה סוערת והתחילו לשיר 'בר יוחאי

ועוד פיוטי ל"ג בעומר וניגונים, רק לאחר מכן היה יורד ונכנס למערה להתפלל.

ההדלקה והריקודים

"כשאדמו"ר זי"ע ניגש אל ההדלקה בציון הרשב"י" מתאר ברגש המשב"ק הרה"ג ר' שלמה זלמנוביץ שליט"א, "היה זה בבואה לדברי ה'אור החיים הקדוש' 'ביום הזה באו וגו' הגיע חשוק ונחשק לחושק וחשוק"... הוא ניגש אל ההדלקה בהשתוקקות וכיסופין שלא שייך לתאר, בבחינת 'מתי יבוא לידי ואקיימנה'.

זכורני, הייתה שנה אחת בל"ג בעומר שהרבי הגיע לגג המערה וביקש לגשת ליצוק שמן זית אל ההדלקה הבושרת, אך אז התברר שהגישה אל ההדלקה חסומה בשער ברזל, כמובן שאנו המשמשים מיהרנו למצוא את השומר שיפתח ויאפשר לרבי לגשת אל ההדלקה.

ברם הרבי... בגודל התלהבותו וכיסופיו אל רשב"י לא יכול היה להמתין, הוא לא היה מסוגל לעצור ולהתעכב אפילו רגע כמימרא, נטל את בקבוק השמן לידיו (היה זה בקבוק לחיץ) והיזה את השמן אל המדורה מעבר לשער הסגור, ממרחק, ומיד החל לבעור ולרקד בהתלהבות שמימית 'לכבוד התנא האלוקי', היה זה מחזה נורא הוד.

"שלא ידחפו יהודים בשום אופן"

הרה"ג ר' שלמה זלמנוביץ: היו כמה שנים בהם נסעו בשעת אחרי הצהרים של ל"ג בעומר למירון, יחסית בשעה מאוחרת, הרבי היה מגיע ברכב עד השער של הציון ומשם נכנס לתוך המערה.

עם השנים גדל הציבור והצפיפות במירון וכדי להיכנס לתוך המערה נאלצו לפלס לרבינו שביל בתוך הקהל, ברם הוא זי"ע לא היה יכול לסבול שדוחפים יהודים בשבילו, הייתכן לדחוף יהודי אחר למענו... וכאשר הבחין שפותחים לו 'שני שורות' ונוצרת המולה סביבו, מיד שינה ממסלולו ופנה לכיוון אחר כאחד האדם.

זכורני פעם כשפילסנו לו דרך בתוך חצר המערה, פנה איש פשוט אחד אל הרבי ואמר לו בשפתו: "למה לדחוף? רבי שמעון של כולם!" והרבי השיב לו מיד "גם אני אומר כך, וכי מה יכול אני לעשות".

בשנים הראשונות היה הרבי שוהה זמן ממושך בתוך המערה, ויש שהיה מסיים את ספר התהלים (שהתחיל לומר בביתו) בתוך המערה, אך בשנים האחרונות, שהעומס וההמולה רבו ולא היה יכול להאריך שם, ראינו שהיה אומר את עשרת מזמורי 'תיקון הכלל' במירון.

ואגב, בשנתיים האחרונות כבר לא נכנס לתוך המערה אלא היה עומד במרפסת הכוהנים ושם התפלל, אף שהציעו לו להיכנס לתוך המערה,

והכול משום שלא הסכים שידחפו אחרים בשבילו.

בעניין זה מוסיף הרה"ח ר' יוסף יואל שליט"א: זכורני שבאחת השנים בהגיעו בסביבות אחת עשרה בבוקר בראותו שהמקום יחסית אינו עמוס כל כך, נענה בשמחה גלויה ב"ה, בשעה זו רגוע כאן, לא צריך לדחוף".

ופעם אחת זכורני שאחד המשמשים דחף, הסתובב הרבי בחריפות לעברו והורה לו לחדול מכך מיד. אמנם בשנים מאוחרות יותר היו בחורים מאנ"ש שהקדימו ותפסו מקום בתוך המערה, וכאשר הגיע רבינו פיננו לו את המקום, וכך היה יכול להתפלל שם".

אך עם כל הקושי והטרחה, הרבי לא ויתר על הנסיעה למירון ביום ל"ג בעומר בשום שנה, חוק ולא יעבור.

מסירות נפש להאיר פנים לזולת

מספר אחי הרה"ג ר' משה טוביה טיקוצקי שליט"א מראשי החבורות בקהילתנו בביתר: היה זה בשנה האחרונה לחיי רביה"ק ז"ע, ל"ג בעומר תשס"ט, הרבי עלה לציון הרשב"י כמדי שנה בבוקרו של יום, אך באותה שנה לאחר כל עבודת הקודש ההדלקה ושירת 'בר יוחאי והחלאקע'ס הורו המשמשים בקודש ל'עולם' שלא לעבור ולהתברך מפי הרבי, שכן הוא היה שרוי בחולשה גדולה.

ואכן כולנו ראינו שפניו של הרבי חלושות

למירון כדי שאנשים יוכלו להספיק לערוך החלאקע'ס שם".

לאחר שהיה במירון היה חוזר לביתו בצפת, שם היו מתפללים מנחה ולאחר מכן היה נערך הטיש, היה זה טיש נשגב ומרומם ביותר, הרבי דאג שיהיה לכל אחד מה שצריך, היה חשוב לו שיזמרו 'בר יוחאי' 'ואמרתם' 'ואמר רבי עקיבא'.

באיזה חן נפלא היה חוזר ומספר את הסיפור הידוע על הרה"ק ה'בית אהרן' ז"ע שערך את שולחנו בל"ג בעומר, והיה שם רב ת"ח ושמו ר' יוזפא שנזקק לישועה בזש"ק, וה'בית אהרן' המשיך לו ישועה שיזכה בתאומים על ידי שסיפר המעשה על תמר, וסיים 'לה היה צווילינג (תאומים) גם לך יהיה צווילינג', והיה רבינו אומר זאת במתיקות כשנהרה שפוכה על פניו.

היה זה אחד הטיש'ן המיוחדים ביותר במעגל השנה, אפוף בשמחה והתרוומות רוח, כשהרבי ז"ע משמיע מדברות קדשו לכבוד היום שנחרטו על לוח ליבנו. עמוק אל תוך ליל ל"ד לעומר הסתיים השוה"ט, כשהקהל הגדול נפרד מהרבי וחוזר לביתו, או אז הסתיימה 'מסכת ל"ג בעומר' אצל הרבי ז"ע.

תמה ולא נשלמה היריעה, וכאן המקום לבקש מכל מי שבידו פרטים ועובדות נוספות על ל"ג בעומר בצל רביה"ק ז"ע לפנות למערכת 'אוהל מועד' לזיכוי הרבים.

ומיוגעות, הוא צעד לעבר המכונית שהמתנה בירכתי המתחם והנה לפתע ניגש אל הרבי יהודי אמריקאי שאינו מאנ"ש ולא שמע על ההוראה שניתנה, ואיחל לרבי בקול "געפועלט אלעס גוטס".

הרבי עצר מלכת, השיב לו 'אמן' על ברכתו ובבת אחת לבשו פניו רעננות וחיות, כשכולנו רואים איך הרבי מתאמץ להצהיל פנים ליהודי לא מוכר, להעניק לו את ההרגשה הטובה ביותר, הוא שוחח עמו והתעניין אצלו על ה'שמחות' שהוא עורך כאן במירון.

היה זה שיעור חי ומאלף ב'מסירות למען יהודי', הרבי נראה היה כה תשוש וחלש, אך ברגע שניגש אליו יהודי הכול השתנה, בשביל יהודי עושים הכול.

ה'שולחן הטהור': מסכת ל"ג בעומר

הרה"ח ר' יוסף יואל שליט"א: "את האושר, ה'נהירו דאנפין' והשמחה שראו על פניו הטהורות של הרבי ביום הזה לא שייר לתאר, 'ראו פניו מאירים' כפשוטו. המחייאות כפיים המיוחדות והריקוד לאחר ההדלקה, ריקוד שכל כולו אמר 'אני עכשיו בצוותא עם רבי שמעון, אני רוקד יחד עמו בשמחתו'.

אגב, כשבאו אליו לחלאקע'ס בליל ל"ג בעומר לא הסכים והיה אומר "חלאקע'ס זה רק ביום". אפילו כשחל ל"ג בעומר ביום שישי לא הסכים לעשות חלאקע'ע בלילה ואמר "נעלה מוקדם

קיצור שו"ע

יום שב"ק אמור ט"ו אייר ה'תשפ"ג

סעיף ט.

היו לַפְּנֵי פְּרֵי הַמִּזְבֵּחַ וְעֲצֵי בְּשָׂמִים וְעֲשָׂבֵי בְּשָׂמִים וּמִיַּיִ בְּשָׂמִים, מְבַרְךְ עַל כָּל אֶחָד בְּרֶכֶה הָרְאוּיָה לוֹ, וּמְקַדֵּים לְבָרֶךְ תַּחֲלָה עַל הַפְּרִי, וְאַחַר כֵּן עַל הָעֵץ וְאַחַר כֵּן עַל עֲשָׂבֵי בְּשָׂמִים וְאַחַר כֵּן עַל מִיַּיִ בְּשָׂמִים.

ג' סעיפים בכל יום
כתקנת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מה שְׂמַעְשָׁנִין בְּשָׂבִיל לְבַטֵּל הַסְּרַחוֹן כְּדָרְךָ שְׂנוֹתָנִים בְּשָׂמִים אֲצֵל הַמֵּתִים, אִין מְבַרְכִין עָלָיו כָּלֵל.
סעיף יא.

וְכֵן כָּל דְּבַר שְׂאִינוֹ עוֹמֵד לְהַרִיחַ, כְּגוֹן בְּשָׂמִים הַמְּנַחִים בְּחֶדֶר לְסוּחָרָה וְכֵן מְגַמְרִין שְׂמַגְמִרִין בּוֹ אֵת הַפְּלִים, שְׁלֵא נַעֲשֶׂה לְהַרִיחַ בְּעֲצָמוֹ רַק לְתֵן רִיחַ בְּפְלִים, אִין מְבַרְכִין עָלֵיהֶם, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא מְתַכְּוֵן לְהַרִיחַ.

סעיף י.
מְגַמְרִין דְּהֵינּוּ שְׂמַשְׂמִינִין בְּשָׂמִים עַל גְּחָלִים שְׂעִיעָה רִיחַ טוֹב מְבַרְכִין עָלָיו מְשִׁיעָה הָעֵשֶׂן קֹדֶם שְׂעִיעָה לוֹ הָרִיחַ, כְּמוֹ כָּל בְּרַפְתַּ הַנְּהַנִּין, אֲבָל לֹא יְבַרְךְ קֹדֶם שְׂעוּלָה הָעֵשֶׂן, דְּבַעֲיָנָן בְּרַכָּה סְמוּךְ לְהַנְּאָה. אִם הַמְּגַמְרִין הוּא מִין עֵץ, מְבַרְכֶה: עֲצֵי בְּשָׂמִים וְאִם שְׁלֵ עֲשָׂב - עֲשָׂבֵי בְּשָׂמִים וְאִם שְׁלֵ שְׂאָר מִיַּיִם - בּוֹרָא מִיַּיִ בְּשָׂמִים. וְדוֹקָא בְּשְׂמַגְמִר בְּשָׂבִיל לְהַרִיחַ, אֲבָל

קול לעלוב: 02-374-30-10
בחו"ל: 1718-506-9119

לימוד הלכה יומית כתקנת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ג' סעיפים ליום בקיצור שולחן ערוך - ניתן לשמוע בקול לעלוב

הרוצים לתרום לזיכוי הרבים להפצת 500 גליונות בסך 500 ₪
1000 גליונות בסך 1000 ₪ | 2000 גליונות בסך 2000 ₪
לתרומות חייג 052-7160388
או בגדרים פלוס ע"ש אהל מועד

ניסים ונפלאות במירון

לכבוד הילולא דרשב"י - ל"ג בעומר

נס ההצלה מהרוצחים הישמעאלים

שוחחנו בשעתו עם הרב החסיד הישיש מנחם גולדברג ג"ב ז"ל והוא סיפר לנו סיפורים נדירים אותם שמע מסבו החסיד רבי זלמן ג"ב (שזכה לכינוי-קיצור זה של השם גולדברג, בירושלים של פעם) שהיה מבני ציון המצוינים מנכ"י הדעת שבירושלים.

"סיפר לי סבי רבי זלמן ג"ב-גולדברג, פתח ר' מנחם את שיחתו, "מקרה שהתרחש עם זקנו המקובל רבי נפתלי זצ"ל בתוככי היכל הציון הקדוש במירון, אותו לא סיפר מימיו לאיש. רק בימיו האחרונים כאשר חש כי זמנו קרב ומגיע קיצו, החליט לגלות את סודו ולהסיר את הלוט מעל הצפון בלבו זה שנים רבות, ולכן קרא לנכדו הוא סבי רבי זלמן וסיפר לו את הסיפור המפעים ממנו נוכל כל אחד ואחד להיווכח ולראות את כוחו הגדול של התנא הקדוש.

"אביו של רבי נפתלי היה הגאון רבי וואלף ראצפערטער, הוא שימש כראב"ד העיר ראצפערט. היו לו שלושה בנים ושמו: ברוך, נפתלי ויצחק. רבו הקדושים ה"דברי חיים" מצאנו אמר עליהם במליצה: "בני הם" - ר"ת, ברוך נפתלי יצחק. מאוחר יותר הוא עלה לארץ ישראל יחד עם בניו והתיישב בצפת.

"הבן רבי נפתלי עבר ברבות הימים מצפת והשתקע בירושלים. הוא היה ת"ח ומקובל גדול, ובערב ראש חודש תמוז, שלושה ימים בלבד לפני פטירתו, ביום ב' תמוז קרא לנכדו רבי זלמן וסיפר לו את הדברים הבאים, לא לפני שהזכיר את הרמז הידוע של המילה תמוז "ומני תשובה ממשמשין ובאין".

"ישבתי עם חברי", סיפר הסבא רבי נפתלי, "ולמדתי עמו בתוך מערת הרשב"י במירון. (אנחנו מדברים על תקופה של לפני 130 שנה בערך) כך היה מנהגנו בימים ההם לשבת בנחלת ה' משך כל השבוע וללמוד יחד בתוך המערה פנימה, ולקראת שבת חזרנו לביתנו שבצפת. באחד הימים הבחנו בשני 'בדווינער' - בדואים ערבים מתכוננים להשתלשל פנימה לתוך המערה הגדולה של רבי אלעזר דרך חלונות המערה באמצעות חבלים. בעודנו יושבים המומים הם כבר נוחתים לידינו ועושים את דרכם לכיוון המערה.

"פחד ואימה תקפו אותנו, מי יודע מה הם יכולים לעולל לנו. הבדואים מטבעם היו רצחניים והם באו אם על עסקי נפשות אם על עסקי ממון, בקיצור, ללסטם או לרצוח. ברור היה לנו שכוונתם היא זדונית ואנו נצא ממנה ניזוקים ברכוש במקרה הטוב... לכן חלצנו אני ורעי תיכף את התפילין שהיו מונחים על ידנו ועל ראשנו וכיסינו אותם בתוך גחלים כדי שלא יחוללו ח"ו.

"שווה בנפשך, לפני שחשבו על עצמם הם

העדיפו לחשוב על התפילין שלא יחוללו", מדגיש הצאצא רבי מנחם איש שיחנו, "מה שיהיה עמם - שיהיה, חשבו לעצמם, אבל לפחות שהתפילין לא יחוללו."

"נעמדנו שנינו בפינות המערה" המשיך רבי נפתלי לספר לנכדו רבי זלמן, "והחלנו לומר תפילת וידוי מרוב פחד ואימה לגורלנו.

"תוך כדי שאני אוחו בעיצומה של התפילה הנרגשת הנני חש לפתע שאני נתפס בזרועותיי, על ידי כוח טמיר ונעלם, וכעבור שהות מה אני רואה את עצמי כשרגלי ניצבות להן על אדמת החר עליו קבור התנא שמאי הזקן ותלמידיו, הממוקם כידוע במרחק הליכה ניכר ממערת הרשב"י."

"הבטתי מסביבי, סיפר רבי נפתלי, ובסריקה קלה על האזור הבחנתי שאף חברי שהיה אתי במערה ניצב ועומד אף הוא במקום. הדבר הרעיש אותנו עד מאד וראינו כאן במוחש את יד ההשגחה תרתי משמע, שנשלחה להצילנו בנס שמימי ממש.

לא נותר לנו מה לעשות, המשכנו ללכת על החר לכיוון הכפר הערבי ששכן לא הרחק מקברו של התנא הקדוש רבי יוחנן הסנדלר. הגענו לכפר ונכנסו פנימה. פגשנו שם ערבים שהיו מוכרים לנו מהאזור וסיפרנו להם כל מה שקרה לנו זה עתה. הבענו בפניהם את גודל חששנו לחזור כבודדים למקום ומשום כך בקשנו את עזרתם שיתלוו אלינו לחזור למערת רשב"י."

"הערבים שהכירו אותנו כאמור מהעבר נעתרו לבקשתנו והתלוו אלינו חזרה לציון הרשב"י, והנה לתדהמת כולנו נוכחנו לראות את הבדואים הרצחניים עומדים ניצבים ללא רוח חיים במערת הקבר. עמדנו משתאים לנוכח המחזה המופלא הזה, וראינו בחוש איך שהתנא הקדוש שומר עלינו מכל משמר שלא יוסב לנו כל נזק וכל פגע.

כאמור, ראינו בעליל נס ופלא גלוי, וידענו כי לא בכל יומא איתרחיש ניסא.

"החלטנו בינינו שלא לספר את הסיפור הזה לאיש.

"אך כעת", המשיך רבי נפתלי לעבר נכדו רבי זלמן, "משקרב זמני וקצי, החלטתי לספר לך את הסיפור השמימי הזה בכדי שידעו הבריות ויבינו לנכון כוחו של רשב"י מהו".

רבי נפתלי לא סיים בכך את דבריו והוסיף לספר במעמד זה לנכדו רבי זלמן סיפור שמימי נוסף: "פעם בעיצומה של הילולא בל"ג בעומר במירון, ראיתי לתדהמתי הרבה את חברי שכבר זמן רב לא היה בין החיים עומד ומשתתף במירון בעת חגיגת הילולא. ניגשתי אליו ושאלתי אותו לפרש הדבר, מה הוא עושה כאן. התשובה שלו הייתה מדהימה ביותר, הוא

סיפר לי שבשמים נותנים את הרשות והכוח למי שבחיי חיותו השתתף מידי שנה ונטל חלק בהילולא, להמשיך הלאה לאחר מותו להשתתף אף אז בשמחתו של רבי שמעון בל"ג בעומר."

את כל זאת סיפר רבי נפתלי לנכדו רבי זלמן בערב ראש חודש תמוז ולאחר שלושה ימים, ביום ב' תמוז נפטר לבית עולמו ונשמתו עלתה השמימה.

"ימים ספורים לפני פטירתו הוא חש כחובה לספר את הסיפור שלא סיפר בחייו", מפטיר נכדו איש שיחנו רבי מנחם שליט"א.

כך ניצל סבא בנס במפולת של שנת תרע"א

"סבי רבי זלמן", מספר לנו רבי מנחם, "אף היה נוכח בעת אירוע המפולת הידוע שהתרחש לפני מאה וארבע שנים, בשנת תרע"א בגג הציון במירון, ובנס מיוחד זכה להינצל מהסחף האנושי האדיר שנגרם ע"י המפולת והפיל רבים מהגג כאשר לא עלינו נהרגו ונפצעו רבים מהמשתתפים בהילולא.

ומעשה שהיה כך היה: מספר ימים טרם חל יום ל"ג בעומר נסע כבר רבי זלמן למירון עם רבו האדמו"ר הרה"ק רבי דוד צבי שלמה מלעלוב זי"ע.

"כמו משתתפים רבים בשמחת הילולא עמד זקני על הגג של הציון שם נערכה ההדלקה. השמחה גאתה והמוני המשתתפים רקדו עד כלות נפשם. זקני נעמד בצד על יד הגדר שלא הייתה מבטון אלא מעץ והביט בהנאה על השמחה הגדולה ששרתה בשעה זו במקום. לפתע נדחף לידו בחור צעיר, וזקני שנדחף בכוח ונהדף הוצרך לפנות לו את הדרך ולעבור לצדו השני של שטח הגג. כעבור דקות ספורות נשבר מעקה הגדר עליה נשענו רבים, ביניהם עד לפני מספר דקות גם רבי זלמן, ואנשים שנשענו על המעקה נפלו לשטח החצר למטה.

"כידוע, היו יותר מ-20 הרוגים באסון נורא זה, ורבים שנפלו מהגג נפצעו קשה מהפגיעה החזקה של הנפילה על אבני המרצפת של החצר למטה.

"הנפילה האימה העיבה על השמחה הגדולה של יום ההילולא, אך רבי זלמן חש הקלה פורתא בנס ההצלה הפרטי שלו שאירע לו כשעבר בעל כורחו מהצד בו נשבר המעקה ועל ידי כך ניצל. מן השמים זימנו לו את הבחור שדחפו וכך שמרו על חייו, בעוד שמי שעמד בצד ההוא כולל אותו בחור שנדחף שם נפלו מהגג ומי נהרג ומי נפצע קשה או בינוני או קל. "רבי זלמן שהגיע יחד עם רבו הרדצ"ש זיע"א ציין בהתפעלות שבמשך כל השבת שלאחר האסון לא ראו על הרבי שום סימן של צער ואבל על המקרה העצוב. הוא התנהג באותה

שבת כמו בכל שבת, אך לאחר שיצאה השבת ראו עליו מיד כיצד המקרה הנורא נוגע ללבו עד דכדוכה של נפש. הוא דאב על המקרה המחריד והתייפח בצער ויגון על האסון הנורא שפקד משפחות רבות מישראל. וכאשר חבורת חסידיו בירושלים באה לקבל את פניו בשובו מהגליל, ראו הכל כי עננה של צער ותוגה שורה על פניו שהביעו תמיד שמחה".

לרבי שמעון לא נוסעים, הולכים!

איש שיחנו ממשך לרתק אותנו בסיפורי מירון השמורים בידו:

"אחד מחשובי חסידי קרלין בדור העבר, החסיד רבי יצחק אייזיק אייזון התגורר בצפת, הוא עוד זכה שרבה של צפת הגאון רבי שמואל הלר זצ"ל ישמש כסנדק בביתו.

"הוא היה מספר שרבי שמואל הלר רבה של צפת היה נוהג מידי שנה לפקוד את ציון הרשב" באחד הימים של עשרת ימי תשובה ולערך שם סיום על ספר הזוהר שלמד עם תלמידיו במשך השנה, ולכבוד הסיום ערך במקום סעודת מצווה, בה השתתף עם תלמידיו שזכו לסיים את ספר הזוהר הקדוש של התנא האלוקי רשב".

"לכבוד מאורע זה יצא עם תלמידיו בנסיעה מיוחדת מצפת ברכיבה מעל גבי חמורים ופרדות בדרך למירון.

"שנה אחת עלו כדרכם לפקוד את ציון הרשב" בימים שבין כסה לעשור. בין רכס ההרים שבין צפת למירון פילסו את דרכם בואכה מירונה. בצדי הדרכים הבחינו רבי שמואל ותלמידיו באשה קשישה מעדות המזרח המכתת את רגליה בקושי ובמסירות נפש לעבר הר מירון. הם התעניינו אצלה להיכן פניה מועדות, והיא השיבה להם כי עושה היא את דרכה אל רבי שמעון במירון. הללו הציעו לה לעלות ולהצטרף אליהם בכרכרתם למירון אך היא סירבה להצעתם וטענה, כי 'אל רבי שמעון הולכים, לרבי שמעון לא נוסעים'.

גם לאחר הפצרות רבות מצדם דחתה את הבקשות בנימוקה המקורי: 'אל רבי שמעון הולכים, לרבי שמעון לא נוסעים'.

"החבורה בראשותו של רבה של צפת הגיעה למירון שם ערכו רבי שמואל ותלמידיו את סעודתם לכבוד סיום לימוד ספר הזוהר בשמחה יתירה לכבודו של התנא הקדוש מחבר ספר הזוהר. לאחר שסיימו את הסעודה כיוונו את צעדיהם לכיוון חצר המערה במטרה לעזוב את המקום ולחזור למקום מושבם בצפת.

"ביציאתם הם פוגשים שוב באותה אשה שראו בדרך מגיעה עתה למקום. רבה של צפת הביע את רצונו לבדוק מה מעשיה של אשה זו כאן במערה. הוא נכנס חזרה למערת רשב" ושמע את האשה שניגשה לציון הקדוש וכביכול דיברה ישירות אל התנא בעצמו: 'רבי שמעון, רבי שמעון', אמרה, 'אינתי בגלותא ושכינתא בגלותא - אתה בגלות והשכינה בגלות. צא נא אתה מהגלות ואף השכינה שתצא מהגלות'. האשה סיימה את דבריה, נשקה את הקבר ויצאה שוב לדרכה.

"רבה של צפת יצא מהתפעלות לשמע הדברים

המופלאים. הוא התבטא בפני תלמידיו כי מה שלא עשו הם בזה שלמדו את הזוהר וערכו את הסעודה לכבוד הסיום, עשתה היא במילים בודדות אלו. "ומי יודע אם לא יותר", הפטיר הגאון רבי שמואל הלר.

רבי מנחם גולדברג תיאר במתק שפתיו את מירון של מעלה בזמנים ההם:

"באותם ימים", סיפר לי זקני רבי זלמן, "ארכה הנסיעה למירון שבועיים ימים. מסלול הנסיעה לעולים למירון היה, מהעיר העתיקה בירושלים לכיוון העיר שכם, משם לטבריה, ורק לאחר הפסקה קצרה והפוגה קלה מטורח הדרך המשיכו בנסיעה למירון, שם שהו מספר ימים הסמוכים לל"ג בעומר לפניו ולאחרי.

"כמו זקני", מספר רבי מנחם, "אף אבי רבי לייבל ע"ה היה איש מירון. הוא היה עולה מידי שנה להילולא במירון ומשמח בכל מאודו את המשתתפים היקרים.

"הוא סיפר לי, כי באחת השנים שחל ל"ג בעומר ביום שישי, הוא נשאר לשבות במירון. בעיצומם של הריקודים הסוערים בחצר המערה ירד ביום שישי אחה"צ לפקוד את קברו של התנא הקדוש הלל הזקן ותלמידיו במורד ההר שמתחת למערת רשב". הוא עמד בודד בתוך המערה של בית הלל ולפתע תקפו אותו מכאובים וייסורים. כל כך רע הוא הרגיש ברגעים אלו עד שכמעט התעלף בתוך המערה. הוא ניסה בכל זאת לקבל את ייסוריו באהבה, אך הרגיש שאינו יכול יותר. איך שמחשבה זו 'איני יכול יותר' צצה בראשו, עבר על ידו כאילו נשלח מן השמים אדם שבה עם מים לפקוד את הציון והגיש לו ספל מים קרירים לשתיה. הוא לגם ושתה לרוויה עד שהוטב לו וחזר לאיתנו.

"מיד חזר לחצר המערה של רשב" והמשיך לחגוג יחד עם כולם ולשמח את המשתתפים בשמחתו של רשב".

כולם באים רק בזכות האמונה

"סיפר לי רבה של מירון הגאון רבי מאיר שטרן (שליט"א) זצ"ל, כי האדמו"ר בעל ה"אמרי חיים" מוויז'ניץ הגיע פעם לחיפה לפני ל"ג בעומר לביקור אצל אחיו האדמו"ר בעל "מקור ברוך" מסערט וויז'ניץ. ה"אמרי חיים" פנה אל אחיו ואמר לו: 'באתי לכאן בכדי לנסוע עם אחי היקר למירון. אחי יודע, שהריני חש שלא בטוב אך כשאבוא למירון בוודאי ארגיש טוב. השארתי מקום מיוחד ברכב לכבודו'.

כמובן שה"מקור ברוך" נעתר לבקשת אחיו ה"אמרי חיים" ויחדיו נסעו מירונה לרגל ל"ג בעומר.

בבואם למירון עלו בהר ונעצרו במקום הסמוך להיכן ששוכנים כיום המבנים של מוסדות "יד עזרה". הם התיישבו שם לפוש מטורח הדרך והביטו סביבם. מתבוננים בהמונים העולים לפקוד את ציון הרשב" במרומי ההר. פנה ה"מקור ברוך" אל אחיו ה"אמרי חיים" ואמר לו בהתפעלות: 'ברודער לעבן איר זעט?, די אלע וואס זיי גייען דא זענען בלויז אמונה. כל אלה שהולכים כאן הם אך ורק מתוך אמונה טהורה בלבד'. אגב, יש לציין שהרחוב הזה

קרוי בשם 'דרך אמונה'...

עוד סיפר לי רבה של מירון: "באותם ימים הקימו באסטות - אוהלים במעלה ההר בדרך לציון הרשב". היו כאלו שפנו אלי על מנת שאפעיל את כל האמצעים כדי למגר תופעה זו. בליל שבת נכנסתי לאוהל אחד שהיה ממוקם אי שם במעלה ההר וראיתי יהודי ממוצא מרוקני עם כל התלבושת, ה'פעס' (המצנפת העגולה) והגלימה וכו', יושב ומפזם לו בזמירות שבת בדביקות כשילדיו מסובים מסביב לשולחן בחדווה ושמחה.

"החלטתי לשאול את דעתם של שנים מגדולי אנשי מירון ה"ה המקובל רבי אשר זעליג מרגליות ומשנהו הרה"צ רבי שמואל שפירא זצ"ל. "שניהם", מספר הגר"מ שטרן, "הורו לי בתשובה חד משמעית שלא לטפל בענין ושלא אהין לעשות מעשה כלשהו בנידון. "טשעפעט זיך נישט מיט רבי שמעון", הייתה תשובתם." (אל 'תתחילו' עם רבי שמעון).

ביקורו המופלא של ה'בית ישראל' במירון

וסיפר הרב גולדברג - ג"ב סיפור אישי נדיר, לו הוא היה עד:

"לפני שנים רבות ביקשני ידידי להצטרף אליו בנסיעה למקומות הקדושים באזור הגליל שבצפון. נעתרתי לבקשתו ויחדיו נסענו לפקוד את המקומות הקדושים בגליל. בשבת שהינו בעיר חיפה שם שהה באותה עת האדמו"ר ה"בית ישראל" מגור ז"ע.

"הבית ישראל", מציין רבי מנחם, "נהג לשהות בימי הקיץ באזור הר הכרמל. ידידי זה התפלל במשך השבת עם הרבי מגור ושמע שם מאחורי הקלעים שהאדמו"ר מתעתד לעלות למירון לפקוד את ציון הרשב" במוצאי שבת קודש. השעה היעודה לבואו הייתה אמורה להיות בשעה 3 בלילה. משכך, שינינו את תכניתנו, וקרוב לשעה היעודה נסענו למירון בכדי להיות נוכחים בשעה בה הרבי מגור יבוא לבקר במקום.

"מיד כשהרבי 'הבית ישראל' שהכיר אותי מירושלים, הגיע למירון, שאל אותי על מטרת בואי והשבתי לו שבאתי לכאן בכדי להתפלל בציון הרשב".

"מחזה נדיר נצפה לפניי בשעה ההיא", מספר רבי מנחם, "כשהרבי ירד ממכוניתו שחנתה בסמיכות מקום לחצר הרשב", וניגש לשער פתח חצר המערה, העביר לידו משמשו שהתלווה אליו כיפה, גארטל (אבנט) ונעליים. הרבי חגר את הגארטל ונטל את הכיפה הישנה והחליפה בזו החדשה וכן חלץ את נעליו ונעל את הנעליים החדשות.

"לאחר שסיים נכנס ה'בית ישראל' אל המערה שהייתה ריקה מאנשים והחל להסתובב אנה ואנה, הוא פגש שם ביהודי ספרדי שישב בודד במערה ושאל אותו:

"מה אומרים פה?"

היהודי הספרדי ענה בתמימות, "אומרים פה תהילים, תגידו תהילים."

הבית ישראל לקח ספר תהילים והחל לקרוא פרקי תהילים משך כעשר דקות.

הרב אהרן גלבשטיין

פרשת אמור

איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לה' וטומאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא - אם כן בשיכרת הנפש משורשה, ממילא יתום חיות הגוף. מוטב שיתום חיות הגוף בטהרה, והנפש תהיה דבוק בשורשה, משתהיה הנפש נכרת משורשה, וחיות הגוף, ואפס בלא טהור. ויהי כשמעו נשקו על ראשו ואמר לו: צלח ורכב בדרכך וה' יהיה מגן עזרך שלא תכשל.

תפארת יהודי

וּסְפָרְתֶם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשֶּׁבֶת (כג, טו)

המלבי"ם ז"ל בא לעיר שהיה שם אפיקורס שעשה חיבור על דברי חז"ל, וכותב בהקדמה שמשום זה חיכה בהדפסת חיבורו עד עתה שהוא זקן, כיון שמקודם היו לו בנות ליתן לאיש וירא שלא ידברו עליו, ועכשיו שכל בני נשואים אין לו מורא.

בשבת כשהמלבי"ם דרש, אמר: מצינו (מנחות דף סה.) שבהבייתוסין אמרו ששבועות תמיד ביום ראשון דכתיב **וספרתם לכם ממחרת השבת**, אמר להם רבי יוחנן בן זכאי שוטים מנין לכם, ולא היה אדם אחד שהיה משיבו חוץ מזקן אחד שהיה מפטט כנגדו, וקשה למה דווקא זקן אחד אמר כנגדו, והתירוץ, באמת כולם היו כופרים ורק יראו להגיד שמסתמא היה להם בנות להשיא, כמו האפיקורס המחבר שגם כן זקן...

גן יוסף

שִׁבְעַת שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תְּהִיְיֶנָּה. עַד מִמַּחֲרַת הַשֶּׁבֶת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם (כג טו-טז)

תורתנו הק' מלמד דעה להאדם איך להתנהג בימי הספירה ומדבר בשבח הימים, והוא אומר לו: **"שבע שבתות תמימות תהיינה"** אם אתם תשתדלו שהשבע שבתות תהיו תמימות (על דרך "ואברהם זקן בא בימים" עם כל הימים ולא נאבד חשבון הימים במובן הרוחני) והיינו שתזככו עצמיכם במעשים טובים באלו הימים, "עד" וועט איהר דערגרייכען אזוי ווייט, ש"ממחרת השבת השביעית" שיום חג השבועות יהיה נקרא **"ממחרת השבת"** אויף צי מארגיניס פון יום טוב, ורוצה לומר: חג הפסח יהיה יו"ט ראשון, וחג השבועות יהיה יו"ט שני, **"תספרו חמשים יום"** וכל החמשים יום כולל מה שבאמצע אלו השני ימים, וועלן לייכטיץ כמו ימי חול המועד, והכל תלוי במעשיכם הטובים.

דבאמת דיני ימי הספירה שווים לחול המועד ולהיפך ח"ו לימי אבילות בר מינן, שבשניהם אסורים בנישואין ובתספורת וכו', אולם, אם מזככין את ימי הספירה ועושים בהם מה שצריכים לעשות אז הם נקראים ימי חול המועד, ואם לא הרי הם נקראים ימי אבילות ח"ו.

הרה"ק רבי נחום דוב (בערניץ) מסאדיגורה זי"ע, נר ישראל

הקדושים (עיין ליקוטי אמרים תניא שער היחוד והאמונה פ"ו, אגרא דכלה פרשת עקב ד"ה ברוך תהיה) כי **בעמי"ו** הוא מלשון עוממו"ת. ויש לומר לפי עניות דעתי, דהנה אם הבן רואה אצל אביו התנהגותו בהתלהבות רשפי אש שלהבת י"ק, אז גם הבן יתלהב בו אש הקדושה שנשרש בתוכו, ועל ידי זה ירגיל עצמו לעבוד את ה' ולדקדק במצות להיות קולע אל השערה ולא יחטא. אבל אם הבן רואה את אביו שהוא מתנהג בקלות ח"ו בפרטי סדר התלכותיו בכל סדר היום, אז גם הוא ילמוד ממנו בקלות יותר ונכבה בו האש היסודי אשר תוקד על מזבח לב איש יהודי, וממילא הוא פוחת והולך יום ויום עד לאבדון ח"ו. וזהו **ולא יחלל זרעו בעמי"ו**, היינו מלשון גחלים עוממו"ת, שבאם יהיה עובד ה' בקרירות אז יתחלל זרעו ובניו ביותר ללמוד מעשי קלות ולהכבות מהם אש היהודית הנקבע בזרע ישראל.

וזהו יש לומר **אמור אל הכהנים בני אהרן לנפש לא יטמא בעמי"ו** (מלשון עוממו"ת כנזכר). ולזה פירש [רש"י] **להזהיר הגדולים**, (היינו האבות), **על הקטני"ם**, (היינו הבנים), שעל ידי תהלכות האבות בביתם ובלכתם בקלות ח"ו יוכל להזיק ח"ו ביותר להבנים כנזכר, על כן הזהיר הגדולים האבות על ככה.

הרה"ק בעל 'דרכי תשובה' ממונקאטש זי"ע, תפארת בני

וּקְדַשְׁתוּ (כא, ח)

ברש"י: **על כרחו** וכו' (יבמות פח)

פעם בא לבית המדרש בבעלזא אדם כפרי פשוט מאד, ואמר שהוא כהן. כנראה שרבינו [הרה"ק רבי שלום מקאמינקא זי"ע] הרגיש שאינו כן, ושקר הוא דובר, וכדי שלא לסרב למבוקשו בלי טעם, אמר: בגמרא למדו על הפסוק **וקידשתו**, דהיינו בעל כרחו, לזה אני מפרש, דרק אם הכהן אינו רוצה אזי יש מצוה לכבדו, אבל אם צועק ומבקש כיבודים, אזי אין מגיע לו כלום... (בלשונו: איז א מכה אים...).

אוהב שלום

אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זְרַעְכֶם אֶל הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר יִקְדְּשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַה' וְטִמְּאֵתוּ עֲלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא (כג, ג)

הגאון החר"ף העצום מורנו הרב לייבוש חר"ף אב בית דין דקהלת אפטא וסאכאטשוב שאל את תלמידו רבינו **היהודי הקדוש [מפשיסחא]**: אשאל אותך בני איך תסתכן נפשך לילך בכל יום בהמקוה אשר בפה [כי באפטא היה מקוה עמוקה מאוד בכמה עשירות שליבות כידוע וכו'], והלא הכתוב הזהיר (דברים ד, טו) "ושמרתם מאד לנפשותיכם". ענהו היהודי: הלא פשיטא דקרא דכתיב "אך לנפשותיכם" - ולא לגוף. אמר לו: והלא הגוף הוא נרתיק להנפש, וצריכים לשמרו לקיום הנפש, ועוברים על לאו בהפקירו. אז ענהו היהודי: מקרא מפורש בתורה הקדושה **"אמור אליהם לדורותיכם כל**

אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן (כא, א)

בפרשת אמור תרכ"ד אמר [הרה"ק רבי יצחק מנעשכין זי"ע] לאחד מבני הצדיקים שסעדו עמו בשבת קודש בסעודת שחרית על הפסוק **"אמור אל הכהנים בני אהרן"**, פירוש, תודיע להכהנים שכל היחוס שלהם הוא מחמת שהם **בני אהרן**, ולא לצד מעלת עצמם, כי ראוי לבנים לדעת שאין להם שום צד חשיבות רק מעלת יחוס אבותיהם הק'. ואח"כ סיים, שכוונתו על עצמו הוא אומר כן.

זכרון טוב

לְנֶפֶשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמִּיּוֹ. כִּי אִם לְשֹׂאָרוֹ וְגו' (כא, ב-א)

בפסוק **לנפש לא יטמא בעמיו כי אם לשארו** וגו'. ונלע"ד לפרש על פי מה ששמעתי ממו"ר מוה' **יוסלי הורוויץ מטארניגראד** שאמר **בעמיו** מלשון כביה כמ"ש (יחזקאל לא, ח) ארזים לא עממוהו, שעממוהו מלשון כביה. ולכן נראה לי לפרש, שאפילו ח"ו האדם חטא יעשה תשובה, ולא יתייאש לומר שכבר טימא נפשו ח"ו, אסור לומר כן, כי אפילו מרד כל ימיו ועשה תשובה באחרונה מוחלין לו ונקרא ידיד כמבואר ברמב"ם ז"ל הלכות תשובה (פ"ז ה"ו). ולכן אל יאמר אדם ח"ו שכבר טימא נפשו לא יועיל תשובה, כי זה אינו כנ"ל, ורק בהנהגת עולם הזה יהיה נשבר [לב], ואם רואה צדיקים מתנהגים בעניני הנאת העולם בהרוחה ירחיק עצמו ממותרת, ויאמר מה לי לדמות לצדיקים שלא פגמו, מה שאין כן אני, וחוטא בל יתגאה.

וזה כוונת הפסוק, **לנפש לא יטמא בעמיו**, גם שכמעט כבתה, אף על פי כן לא יטמא ויתיאש ח"ו מן תשובה, כי הרושם קדושה נשאר ויכול בקל לחזור לשרשו, ולכן לא יטמא נפשו ח"ו, וזה מאמר חז"ל (אבות פ"ב מ"ג) אל תהי רשע בפני עצמך, ורק תאמר אף על פי שחטאתי ימחול לי הקב"ה על ידי התשובה, ויהיה נקרא ידיד כנ"ל. **כי אם לשארו**, היינו הגוף שנקרא שארו כמ"ש (משלי ה, יא) בכללות שארך, בעניני הגוף מותר להחזיק עצמו לטמא ושלא ליהנות ממותרות עולם הזה. **לאביו ולאמו**, היינו לצד חלק הגופניות שבו מצד אב ואם יטמא, וצריך לשמור היטב שלא יחטא בחלק הגופני הניתן לו מאב ומאם. **ולאחותו**, לשון מאחה הקרעים (עי' מ"ק כב ע"ב) שהוא לשון דיבוק, היינו לדביקות הטבעי שבו, **הבתולה** שלא קיבל עדיין עול תורה להיות נקרא כלה מאורסה (עי' ברכות נו). לבחינה זו מותר לטמאות עצמו, ולעייין כי אינו בגדר השלימות וכולו מלא פגמים וצריך תיקון, אבל לצורך גבוה לא יטמא, וק"ל.

דברי חיים

אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְגו' לְנֶפֶשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמִּיּוֹ (כא, א)

פירש רש"י **להזהיר גדולים על הקטנים**. יש לומר על פי מה שאמרתי לפרש **ולא יחלל זרעו בעמיו** (לקמן כא, טו) על פי מה שכתוב בספרים

ל"ג בעומר

גבי החמור ומכאן למירום ברגל. ובכל זאת עלו המונים, לא רק מכל חלקי הארץ, אלא גם מהארצות השכנות, מסוריה, מהלבנון ומעיראק. כי על כן יש לה למערת רשב"י כח משיכה מיוחד במינו, ומשרשרת האמונה שכדאי הוא רשב"י לטרוח לכבודו כל אותה טרחה, ולא אחד, ולא מאה ויותר מזה אלפים אלפים, יודעים לספר על נסים ונפלאות שהשיגו בעלותם על קברו של רשב"י לפעול ישועות. אנשים נכנסים למערתו מודאגים ויוצאים כנרפאים ממכתם, כשזהרת רווחה שפוכה על פניהם. כי על כן אמר רבי עקיבא לרבי שמעון "דייך שאני ובוראך מכירין כוּחך".

והשמחה בל"ג בעומר במירון - עין לא תשורנה. יד אל יד כתף אל כתף משתלבים הכל במעגל הרוקדים הסוער ומפיותיהם פורצת שירה אדירה המהדהדת בין הרי הגליל למרחקים: "בר יוחאי, נמשחת אשריך שמן ששון מחבריך ...! בתוּך, באמצע המעגל רוקדים אבות עם שטריימלים לראשם וילדיהם החמודים, לבושי הקטיפה ומסולסלי הפיאות שעשו להם ביום זה בטקס ה"חלאקה", על כתפיהם, בקיצור: מי שלא ראה שמחת ל"ג בעומר במירון - לא ראה שמחה מימיו.

אבל לא רק מירון, אלא ארץ ישראל כולה לובשת חג. ותינוקות שבירושלים אשר אין בכוחם להתלוות למסע מירונה - עורכים להם אבותיהם את טקס התספורת הראשונה, את "ראשית-הגז" בבתי מדרשות שבעיר, במעמד חגיגי ורב רושם. הצהלה והשמחה שפוכות אז על פני כל. וחסידים ואנשי מעשה נוהגים לכבד את רבותיהם הצדיקים בתספורת הילדים הקדושים שלא טעמו טעם חטא, רואים בכך סגולה נפלאה. וכך - הובאתי גם אני - כך המשיך ר' דוד ויינגרטן את סיפורו - בין עוללים רבים אחרים, לבית מדרשו של הרבי.

וכאן התרחש דבר פלא. שלא כמנהגו, דרש הרבי מכל מי שרוצה לכבדו בתספורת סכום כסף רב, ואבי שנמנה על חסידיו הנאמנים נאלץ לשלם סכום גדול ממיטב כספו, ככל אשר השית עליו רבו האדמו"ר. איש לא ירד לסוף דעתו של הרבי. אולם כעבור זמן קצר פרצה מגיפת ילדים בעיר שהפילה חללים רבים. וראה זה פלא: כל הילדים שהרבי עשה להם את התספורת וקבל מאבותיהם כסף רב - נשארו בריאים ושלמים. אף אחד מהם לא נפגע במגיפה המשתוללת.

תפארת בית דוד

המעשה דרשב"י הוא המימרא הל"ג מרבי שמעון בדף ל"ג במסכת שבת

כ"ק מרן מהר"ש [מבעלזא] אמר פעם בסעודת ל"ג בעומר, שזהו פלא שהמעשה דרבי שמעון בן יוחאי נמצא במסכת שבת בדף ל"ג.

הוסיף על זה הרב מקמינקא [הרה"ק רבי שלום מקאמינקא ז"ע] שזהו פלא שעד דף ל"ג

שני שומרים אחד חיגר ואחד סומא אמר לו חיגר לסומא בכורות נאות אני רואה בפרדס. בא והרכיבני ונביאם לאכלם, רכב חיגר על גבי סומא והביאום ואכלום. לימים בא בעל פרדס אמר להן בכורות נאות היכן הן, אמר לו חיגר כלום יש לי רגלים להלך בהן, אמר לו סומא כלום יש לי עינים לראות, מה עשה הרכיב חיגר על גבי סומא ודן אותם כאחד. אף הקב"ה מביא נשמה וזורקה בגוף ודן אותם כאחד, ע"כ.

ויש לומר דרבי שמעון לשיטתו דאם כל אחד בפני עצמו אינו יכול, הרי הם פטורים כשעשאוהו ביחד, ויוכל לפטור כל אחד מן הנבראים בטענה זו של שנים שעשאוהו פטורים.

הרה"ק רבי אלעזר מנדל מלעלוב ז"ע, דברות קודש

כשם שהשי"ת הוא לכל, כך רשב"י לכל אפילו לפחותים

"כל מי שיש לו אמונה ברשב"י, יש לו חיזוק בר' שמעון בר יוחאי, כשם שהשי"ת הוא ה' לכל, כך רשב"י הוא רשב"י לכל, אפילו לפחותים".

הרה"ק רבי אהרן מקארלין ז"ע, בית אהרן

החלאקה אצל הרבי

סיפר רבי דוד ויינגרטן, מיקירי טובי ירושלים ומייסד "בית היתומות הכללי": בדידי הוה עובדא, אבי הרה"ח רבי אהרן יוסף, מחסידי הרבי ר' אלעזר מנדל [מלעלוב] היה. ואותה שנה שמלאו לי שלש שנים הביא אותי אבי ביום ל"ג בעומר, כשאני רכוב על כתפיו, לטקס ה"חלאקה", היא התספורת הארצישראלית בה מחנכים את התינוקות לראשונה במצות הנחת הפיאות - בבית מדרשו של הרבי בירושלים.

ל"ג בעומר, יום ההילולא של התנא רבי שמעון בר יוחאי - יום חגה של ארץ ישראל הוא. והאדמו"ר הר"ש מסלונים היה אומר, כי שמחת יום זה ניתנה לאר"י כתמורה ליו"ט שני של גלויות... העליה למירון בל"ג בעומר כדי להשתטח על קברו של רשב"י משכה אלפים רבים שנהרו לשם בכל הדרכים - מזה דורות. בזוהר הקדוש נאמר: "יראה כל זכורך את פני האדון ה' - מאן פני האדון דא רשב"י". הג"ר שמואל הליר רבה של צפת אומר, כי "מערת רשב"י היא בחינת קדש הקדשים" והעליה למירון - כעליה לרגל לבית המקדש" וכשיהודי ארצישראלי בא לפני הרוז'ינאי שאלו הצדיק: מה רואים בל"ג בעומר על ציון רשב"י? השיב: יום-כפור מבפנים ושמחת-תורה מבחוץ... נענה הרוז'ינאי בחיוך: אם כן - רואים טוב!...

ולא היתה הנסיעה בימים ההם בחינת טיול, אלא מסע מייגע ומעיף שהיה צורך לבזבז עליו ימים שלמים בדרכים ולילות באכסניות, לפעמים גם בכפרים ערביים. נמצאו אז יהודים שהיו נוסעים מירושלים למירון תחילה בעגלה או על גבי גמל ליפו, משם בספינת-מפרש רעועה לחיפה ולעכו, ומשם לצפת שוב על

תיאור עליית האור החיים הק' למירון

ומעיד אני באמת, כי בילדותי שמעתי פה מרבני קשישאי רבני הספרדים, אשר אבותם ראו וספרו להם, כי הרב הקדוש רבי חיים בן עטר ז"ע א"ה היה פעם אחת בהלולא פה עיה"ק צפת ת"ו, וכשעלה למירון והגיע לתחתית ההר שעולים משם אל המקדש ירד מהחמור, והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל הדרך היה גועה כבהמה וצועק, היכן אני השפל נכנס למקום אש להבת שלהבת, קודשא בריך הוא וכל פמליה של מעלה הכא, וכל נשמות הצדיקים שמה. ובעת הלולא היה שמח שמחה גדולה, והוא בעצמו שרף כמה בגדים יקרים לכבוד הרשב"י ז"ע א"ה, וגם הזקנים מהספרדים פה ידעו ושמעו זה.

הגאון רבי שמואל העליר ז"ל - רבה של צפת, קונטרס כבוד מלכים

רצונו של רשב"י שישמחו בהילולא

בכתב ידו של החיד"א (שרשם לעצמו תחת הכותרת 'קיצור זכרון מעשיות ניסים') מובא מעשה בו נאמר, שמרן הבית יוסף רצה לבטל את המחולות בקברו של רשב"י וכך כתב: "בימי מרן הסכימו שלא יעשו ישראל הערביים מחול בל"ג לעומר על ציון רשב"י (והבנין בנאו הרב קול בוכים - המהר"ם גלאנטי). ונראה למרן ובית דינו שחס ושלום זלוול שאוכלים ומרקדים, ונכתבה הסכמה ולא נחתמה, בלילה חלם מרן עם הרשב"י ואמר לו שתבוא מגיפה גדולה בעבור זה ההסכמה כי רצונו שישמחו בהילולא, ולמחר קרע ההסכמה".

מאסף ישרון (חלק ט"ו)

בל"ג בעומר בנקל לבוא לקדושת רשב"י

אמר [הרה"ק רבי שלום מבעלזא ז"ע]: ביום ל"ג בעומר בנקל לבוא לקדושת רשב"י ז"ל להיות לו שייכות בקדושה (אן קערין זיך מיט די קדושה) בוודאי (אך שצריך לזה יגיעה רבה) עכדה"ק.

בשורות טובות (שיחות וסיפורים)

טעמו של רשב"י שהיה יכול לפטור כל העולם מן הדין

אמר רבי יוחנן משום רשב"י יכול אני לפטור את כל העולם פלו מן הדין, (סוכה מה:). יש לבאר על פי מה דאיתא במסכת שבת (צב:) פלוגתא בין חכמים לרבי שמעון בשנים שהוציאוהו לככר לרשות הרבים וכל אחד מהם בפ"ע אינו יכול, חכמים מחייבים ורבי שמעון פוטר. ובפרק חלק (סנהדרין צא.) אמר ליה אנטונינוס לרבי גוף ונשמה יכולין לפטור עצמן מן הדין, כיצד גוף אומר נשמה חטאת, שמיום שפירשה ממני הריני מוטל כאבן דומם בקבר, ונשמה אומרת גוף חטא שמיום שפירשתי ממנו הריני פורחת באויר כצפור. אמר ליה אמשול לך משל למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שהיה לו פרדס נאה והיה בו בכורות נאות והושיב בו

נערך ע"י הרה"ג אהרן מרדכי גרין שליט"א – רב ומו"צ בקהילתנו

א. בונה וסותר בכלים.

לדעת רש"י [שבת עד: ד"ה ואי חייטיה לפומיה] אין חיוב בונה וסותר בכלים, ולדעת תוס' [שבת קב: תוד"ה האי] ועוד ראשונים, בכלי גמור יש חיוב בונה וסותר, וכן פסק השו"ע להלכה. [סימן שיד ס"א, ועיין במ"ב סק"ז מה שכתב בשם הגר"א].

ב. פתיחת קופסאות ואריזות.

א. לכתחילה נכון לפתוח כל סוגי הקופסאות והאריזות מערב שבת, דבפתיחתם בשבת יש לנו לחשוש:

א. משום בונה, דבפתיחתו נעשה כלי הראוי לשימוש. [חזו"א סנ"א סק"א].

ב. משום סותר, דהוי ככלי שלם, ובפתיחתו סותרו. [תהל"ד שם אות יב].

ג. שמא יפתח פתח יפה, ויש בו משום מכה בפטיש. [שו"ע שם].

ד. משום מחתך, כשפותח בסימון המיועד לפתיחה.

ה. משום קורע.

ו. משום מוחק, דלפעמים נמחקים אותיות או ציורים בפתיחתו.

ז. אמנם בדיעבד כשלא פתחם מערב שבת, יש מקילים לפתחם בשבת, אם אין בדעתו להשתמש בהם שימוש נוסף, והוא שלא יעשה להם פתח יפה. [משום בונה וסותר ליכא, דלא נחשב לכלי גמור כיון שזרקם תיכף לאחר גמר השימוש, והוי כמוסתיקי שאין בהם משום סותר. משום מכה בפטיש ליכא, דאינו עושה פתח נאה, ואין לחשוש שמא יעשה פתח נאה, דאין הרגילות להשתמש בהם זמן רב. משום מחתך ליכא, דאינו פותח לפי מידה ובמקום הסימון, ולדעת הגרש"א אפילו כשחותך

במקום הסימון אין בו משום מחתך ע' שש"כ פ"ט הע' כה-ל, שולחן שלמה שם ע' קפ. משום קורע ליכא, דהוי כחותלות של תמרים שמותר לקורעם, דומיא דשובר אגוזים כדי ליטול האוכל שבהם, ומכל מקום טוב יותר לקרוע את האריזה באמצעה תוך נייר העטיפה ולא במקום ההדבקה, דלדעת בעל שולחן ערוך הרב איסור קורע שייך דווקא בב' גופים. ומשום איסור מוחק יזהר לקרוע את המארז בין האותיות, ועיין מש"כ בזה לקמן בהל' מוחק].

ג. גם לדעת המחמירים, יהא מותר לפותחם, אם ינקב או קרע אותן בצדיהם או בתחתיתם עובר לפתיחתם, כך שלא יהיו ראויים עוד לשימוש בתורת כלי. [שש"כ פ"ט א-ה, וכ"כ בשו"ת מנחת יצחק ח"ד ספ"ב].

ג. פתיחת שקית חלב.

לכתחילה נכון לפתוח השקית בערב שבת, ואם שכח לפתחו מערב שבת, דעת הגרש"ז אויערבאך, דמותר לפתחו בשבת, אך לא יכין לעשות פתח יפה, וגם יזהר לעשות פתח קטן שיהא ראוי רק להוציא. [שש"כ שם הע' יא, ודעת המנחת יצחק היה לפתחו דווקא בערב שבת, מהגר"מ סירוטה].

ד. פתיחת קופסת קפה.

קופסאות קפה שבפתחה מודבק נייר אלומיניום, מותר לקרועה כדי להוציא הקפה ממנו. קריעת עור שעל פי החבית, שש"כ שם ס"א והע' לט, ארחות שבת פי"ב ס"ט, והער"מ הגר"מ סירוטה שכיום יוצקים את נייר אלומיניום הדקיק ביציקה אחת יחד עם הקופסא, ושונה הוא מעור שעל פי החבית, ולכן מורה לפתחו

דווקא בערב שבת].
ה. גביעי לבן, הסרת המכסה, הפרדת שני גביעים מחוברים.

א. מותר להסיר את נייר האלומיניום המודבק עליהם, בכל אופן בין שיקרענו, ובין אם מסירו בשלימות כדי שיוכל להשתמש בו אחר כך. [מ"ב למעשה ע' רנד בשם בעל שבת הלוי].

ב. לדעת הגרש"ז אויערבאך זצ"ל מותר להפריד שני גביעי לבן או שוקו המחוברים יחד, מאידך הגר"מ סירוטה שליט"א מורה לאסור בזה.

ג. מותר לעשות נקב בגביע לבן או שוקו [במכסה הדקיק], כדי לשתות ממנו, גם בעזרת קש, ובלבד שיזהר לא לנקב במקום אותיות. [שולחן שלמה שם ע' רה, ארחות שבת שם סע' י"א- י"ג ובהע', ובשבת היום שם ע' קפז כתב דהגם שמותר לעשות נקב במכסה הלבן ולשתות ממנו, טוב יותר לפתוח את המכסה מעט וכך לשתות, דאין זה פתח, אלא הסרת מכסה].

ו. קריעת נייר כסף בטבליות כדורי תרופה.

א. מותר לקרוע את נייר הכסף המכסה את טבליות כדורי תרופה, כדין קורע עור שעל פי החבית, אך יזהר שלא יקרע במקום האותיות, ובמקום שאי אפשר להוציא אלא אם כן ימוחק אותיות, אפשר להקל במקום חולי אף שאין בו סכנה, כיון שמקלקל, ולא משכחת כלל באופן זה מוחק על מנת לכתוב. [שש"כ פ"ג ס"ד בשם הגרש"ז].

ב. יש מורים דטוב יותר לקרועו דרך ציפוי הפלאסטיק מצד העליון של התרופה, דבזה ודאי לא יבוא לחשש מחיקת אותיות. [פסקי תשובות שם הע' 11].

<< המשך באהלי צדיקים >>

דרך לוד ופתח תקוה, ומידי מספר קילומטרים נצפו מולנו חיילים מוצבים בכבישים שעמדו דרוכים לכל תרחיש שלא יקרה.

"הגענו למירון. ההר היה ריק מאדם, ואני איחלתי בלבי שרבי שמעון עצמו עוד ינקום בהם בערבים בנקמה הראויה לשמה. בעוד שבכל שנה עולים להר לחגוג את ההילולא מאות אלפי איש הרי שהשנה עלו בקושי מעט אנשים לפקוד את הציון. אותה שנה חל ל"ג בעומר ביום ראשון ובמערה שהו מספר אנשים מחסידי ברסלב וכמה עשרות בודדות שבאו באוטובוס אחד מירושלים ותו לא. אך זכיתי להיות נוכח במקום אף בשנה הקשה ההיא. מי ייתן ותהיה נסיעתכם לקראת שבת בהעלותך לברכה בצל קדשו של התנא האלוקי ותפעלו ישועות גדולות בזכות רבי שמעון בר יוחאי".

רבי מנחם מתרפק בגעגועים לימים עברו במירון של מעלה ובאנשי מירון הדגולים שלא הסיחו את דעתם מרשב"י ומירון: "הנני זוכר עוד את רבי בער'ל זילברמן הידוע מצפת משמח את המשתתפים בהילולא בל"ג בעומר במירון או את המקובל הצדיק רבי אשר זעליג ומכרכרים בכל עוז לכבודו של רבי שמעון, וכן את הרה"צ רבי שמואל שפירא מגדולי חסידי ברסלב שהיה לומד זוהר.

"ב"ה, הנני זוכה מדי שנה בשנה לעלות ולפקוד את ציון הרשב"י בל"ג בעומר זה שנים רבות ואף בהילולא שהתקיימה ימים ספורים לפני מלחמת ששת הימים זכיתי לפקוד את הציון הקדוש ביום ההילולא. כל הכבישים היו אז ריקים מפחד המלחמה הממשמשת ובאה. נסעתי עם עוד כמה ידידים במונית מירושלים

"הוא עמד שעון עם ידו על הקבר וכך אמר את פרקי התהילים. מלווהו הגיש רבי קוויטל. משראיתי זאת מיהרתי אף אני להגיש קוויטל, והבית ישראל שאל אותי, מה זאת - וואס איז דאס, התנצלתי ואמרת לו כי הנני מבקש ברכה מהרבי. הוא בירך אותי בברכתו "זיי מצליח". לאחר מכן עזב את המקום חזרה למעונו.

"כשחזרתי לירושלים סיפרתי את כל מה שראיתי במירון למשב"ק המיתולוגי לבית גור הרה"ח רבי חנינא שיף, אך הוא לא התפעל כמוני מעובדה זו, ואמר שגם הוא זכה לראות את הרבי נוהג כך בעלותו למירון. רבי חנינא הוסיף ואמר שהרבי היה נוהג כך בהחלפת הבגדים או בעמדו בפתח חצר המערה או כשעדיין שהה למטה במורדות ההר לפני עלותו לפקוד את הציון".

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יעלה ביום ל"ג בעומר למעמד החלאק'ס ומעמד ההדלקה באתרא קדישא מירון בין השעות 12:00 בצהריים ועד ל-14:00

ישראל אשר בך אתפאר

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, מרחשין שפתותינו בהודיה והלל, ומקרב ליבנו ההומה רגשי גיל וחדוה שגורות בזה ברכותינו לדידנו הנכבד והחשוב, העושה צדקות נפלאות ונצורות, איש חי ורב פעלים, מרנין לב אלמנות ויתומים, רודף צדקה וחסד, העומד לימינו תמיד ומסייע בלב ונפש חפיעה, מוסר עצמו במסירות עילאית ובאופן נפלא לרבוה"ק זיע"א ולהבדלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, שהחזירו לו בעבותות אהבה רבה, איש חסד לכלל ולפרט, טוב למקום ונח לבריות, ירא ושלם, לבו פתוח כאולם לזולת, שמו מפארים בעדת ידידיו ומעריציו, ה"ה

הרבני הרה"ח המפואר ר' **שמואל ישראל הכהן וייס שליט"א**

ומנב"ת נו"ב שתחי

לרגל תת ה' שמחה מפוארת באהלם באירוסי בנם הבחור החתן, המופלג בתורה וירא"ש ובמידות טובות, כליל המעלות, ברוך הכשרונות

החתן יוחנן הכהן הי"ו

עב"ג הכלה המהוללה והחשובה שתחי

בת הרה"ח ר' **בצלאל ריזמוביץ ז"ל**

בואו איחולנו וברכותינו מאוהל מועד אל **הכהן**

שמו הטוב הולך לפניו, בנין רבנן אלה תולדותיו

ראש וראשון הוא לכל דבר שבקדושה, כה לחי

אלמנות ויתומים יעודד, ויטיב להם עד בלי די

לפני רבוה"ק משרת ככהן את הקודש, ויהי לנס

ויתן ה' האלוקים שהזיווג יעלה יפה יפה, יפרח ויוריק כגן רווה, ולבית נאמן יתהווה, לעד ישכנו אהבה ואחוה, השפע והברכה, נהורא נפישא רוב טובה, לאורך ימים ושנים, דשנים ורעננים

אשר יצא מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, עת זכינו בימי חודש ניסן קול התורה הדהר בבתי מדרשנו, בכל אתר ואתר, ע"י בחורי החבורות הקדושות, שלמדו בהתמדה נפלאה, וכל רואיהם יעידון גידון כי הם זרע ברך השם בלע"ז ב"י, וביותר זכינו לחבורת 'מייץ מסכתא'

ארבעים ושש בחורים סיימו מסכת מהחל ועד גמירא, עבידנא יומא טבא לרבנן ואלו שמותם

משה זרח בר"ש גולדברג	יעקב יצחק בר"מ בידרמן	שמעון בר"ב רוטמן	יעקב חנניה קאפ	דוד שלמה קורנבליט	חיים אלימלך גלבשטיין	אברהם מאיר גולדברג	מאיר דוד בר"י קורנבליט
יצחק בר"נ קאפ	דוד בר"ז גלבשטיין	יהואל מיכל ליפשיץ	דוד שלמה ליפשיץ	דוד שלמה שוורץ	משה בר"ב רוטמן	בנימין קראסניאנסקי	ישראל גרין
מרדכי קורנבליט	ראובן אינדורסקי	מרדכי קאפ	מרדכי בידרמן	משה הומינר	עקיבא פרוש	אפרים בידרמן	שמעון איזנשטיין
שמעון גולדהבר	בן ציון פרידמן	אלימלך גלבשטיין	דוד קאפ	חיים דייטש	דוד בלעדי	יוסף פרוש	מאיר ברזסקי
משה אנשין	אלימלך קוריץ	דוד בידרמן	צבי לוסטיגמן	דוד לנדאו	שמעון טמבור	מרדכי פוקס	דוד אנשין
מאיר ברד"ש קורנבליט	שלמה בר"צ וינשטוק	שמואל מאיר אנשין	ישראל צבי קורנבליט	שמעון דוב שלזינגר	ישעיה זאב שטרן	יהודה צבי בלעדי	יצחק שלמה לזר

אי"ה בנוסף לגורל על שני גביעי כסף שיזכו לקבל מעמ"ד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, יזכו הבחורים להסתופף בשבת מעין עולם הבא בצילא דמהימנותא במעין קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, בעיה"ק צפת ת"ו בכל סדרי השבת לחזות בזיו פניו ולהתעלות מעלות רמות בתורה ויר"ש, ברכתו שתזכו להמשיך ללמוד וללמד לשמור ולעשות, ולעסוק בדברי תורתנו הק' במעין המתגבר, לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו, מתוך שלזות הנפש והרחבת הרעת כל הימים, אמן

חזו חזו בני חביבי

הַיַּיִלְכָּה עוֹד לְעֵבֶר נִשְׁכַּח עוֹד

השנה גם אתה יכול
לרכוש את זכות ההדלקה
בהדלקה המסורתית עוד
מימי רביה"ק זיע"א

1000 ₪

ולקבל בקבוק
שמן זית זך
מידי כ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א
להדלקה

בזכות רבי שמעון ענני
עוֹלָמְתֵי הַמַּעֲשֵׂה
ההדלקה בראשות
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לתרומות לכיסוי ההוצאות האדירות:
הוצאות הסעודה • הוצאות ההדלקה • הוצאות הקאות שטיבל ועוד
050-418-4053 הרב משה לוסטיג

רבי שמואל
בר יוחאי

לכבוד התנא
האלוקי

בני לא תשכח מפי זרעו

ענינו ואתכנישו להולילא דרשב"י

בית המדרש
חמילה למשה - לעלוב

בשמוחה רבה וברגשי קודש הננו להודיע
לכל קהלא קדישא תושבי עירנו וקהל אנ"ש שיחי'
כ

מעמד ההדלקה

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ז"ע
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יתקיים אי"ה ברב עם הדרת מלך
ביום שני ליל ליגבעומר
בשעה 20:00 ברחבת בית מדרשנו
בליווי כלי נבל וכנור שירה וזמרה

**דעם רעבינ'ם
הדלקה**

בעזה ש"ת

**בהיפטיבו
את הנרות**

**זקוק לישועה?
זאת ההזדמנות שלך!**

**די הייליגע
הדלקה!
זו ההזדמנות
שלך!**

בנות רבי שמעון עובי
שולחנות התורה
ההדלקה בראשות
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לתרומות לכיסוי ההוצאות האדירות:
הוצאת הספרים • הוצאת החלוקה • הוצאות הסיוע שסיבל ועוד

לדריבן
050-418-4053 הרב משה לוסטיג

קה זכות ותרומה
לרשת הכוללים
אברכים מצויינים
'חדוותא דרבי שמעון'
ע"ש כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א
בבית מדרשינו הגדול ובבית מדרשינו ברמה ד'
מהם מורי הוראות מרביצי
תורה ות"ח מופלגים עמלי
תורה מתוך הדחק
וזכות התורה ורבותינו הק' יעמוד לכם להתברך בכל מיילי
דמיטב ולכל מיני ישועות ורפואות, זיווגים הגונים, זרע של
קימא ונחת מכל יוצ"ח
לתרומות בנדרים פלוס ע"ש 'אהל מועד'
או אצל הרדה"ח ר' אהרן לוסטיג שליט"א - משב"ק

בעזה ש"ת

**ישועות גלויזות בעת
מי נשיבך?**

בעת ההדלקה לכבוד הרשב"י מול מקום מנוחתו
יוזכר שם התורמים בברכת מי שברך
על תרומתם להוצאות ההדלקה והסעודה
ויענו כל העם אמון!

**בקוויטל ופדיון נפש
בסכום של 1800 ₪**

בנות רבי שמעון עובי
שולחנות התורה
ההדלקה בראשות
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לתרומות לכיסוי ההוצאות האדירות:
הוצאת הספרים • הוצאת החלוקה • הוצאות הסיוע שסיבל ועוד

לדריבן
050-418-4053 הרב משה לוסטיג

ברכת מולא טובא מברא וגדיא יאה

ברגשי כבוד ויקר תבענה שפתינו נשגור בזה ברכותינו המאליפות מעומק חזוונא דליבא ברכת מול טוב לדידינו הנכבד האי גברא רבה מגוע אראלים ותרשישים איש האשכולות בקי במכמני התורה והחסידות בר אוריין ובר אבהון, אוצר כלי חמדה, משכיל אל דל, מקים אהלה של תורה, נכדו חביבו של כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

דוד צבי שלמה גרוס שליט"א

ראש כולל סקווירא ב"ב ולאביו ידידינו הנכבד

מקורעסטיי בערבעשט שליט"א

חדיב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א לרגל שמחת הכנס בנו נכדו

כמו שמעון נתן נטע הי"ו

לנועם עול תורה ומצוות ולרגל שמחת החלקא לבנו נכדו

כמו מיכאל הי"ו

ומשפע מצוות תפילין יתמשך עליו להיות לו חיים ארוכים ושפע קודש, ויה"ר שיזכו לרוות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה דורות ישרים ומבורכים לאורך ימים ושנים טובות מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"ר

ברכת מול טובא חמה ולבגת

לידינו הנכבד האי גברא יקירא, העושה צדקות נפלאות ונצורות, היקר שבערכין איש חי ורב פעלים שמו מפאורים הנודע לשם ולהילה, נעים הליכות ומאיר פנים לכל אדם, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, משכיל אל דל, ליבו פתוח כאלם לזולת, שמו הטוב הולך לפניו, מוקיר ורחים רבנו, קובע עיתותיו לתורה, קשור לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א עד מנעויו בעת לומדו אצלו כתלמיד לפני רבו

פנחס משה לאנדא שליט"א

החני והה"ח' ולחמיו ידידינו הנכבד האי גברא יקירא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, אוהב תורה ולומדיה נודע לשם ולהילה, מסור בכל ליבו ונפשו לכל קדשי בית לעלוב ובפרט לבית מדרשינו בית דוד ברוו פארק, זכה לקרבה יתירה מכ"ק מרן אדמו"ר זיע"א ולהבדחטל"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, מחשובי ומפארי אנ"ש

מרדכי הלוי לוסטיגמאן שליט"א

לרגל שמחת הולדת הנכדה הגינה בת אצל חתנו ידידינו הנכבד האברך החשוב פאר המעלות והמידות

הר"ר צבי מיטטעלמאן הי"ו

יה"ר שיזכו לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רב נחת מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מולא טובא מברא וגדיא יאה

לידינו הנכבד האי גברא יקירא, הנודע לשם ולהילה שמו מפאורים, בר אוריין ובר אבהון, מוקיר ורחים רבנו, שמו הטוב הולך לפניו, משכיל אל דל, קובע עיתותיו לתורה מגוע אראלים ותרשישים

שמואל שמעלקא באכנער שליט"א

בן הגאון הצדיק רבי אליהו חדיב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

לרגל שמחת אירוסיה בתו הכלה החשובה תח"י

עב"ג החתן המופלג בתו"ש עדין לגאון ולתפארת

הבה"ח יעקב שלום פריינד הי"ו

בן ידידינו הנכבד האי גברא יקירא כליל המעלות והמידות מוכתר בכל מידה נכונה, שמו הטוב הולך לפניו, קובע עיתותיו לתורה

הרב שלמה שליט"א

והברכת אחת לוקינו האי גברא רבה המו"מ בכל מכמני התורה חריף ובקי טובא, אוצר כלי חמדה,

הרב האן רבי לייבוש שליט"א

ולחמיו ידידינו הנכבד האי גברא רבה איש האשכולות ידיו רב לו בתורה וחסידות, נודע לשם ולהילה בשדה החינוך

הרה"ר יוחנן צעהנווירט שליט"א

יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מול טובא חמה ולבגת

נדבת ידידינו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, שמו הטוב הולך לפניו משכיל אל דל, אוהב תורה ולומדיה, יראת ה' היא אוצרו, זכה לקרבה יתירה אצל רבותינו

הרה"ח המפאר ר' משה חיים הופר שליט"א

לרגל שמחת אירוסיה הנכד החתן המופלג בתו"ש עדין לגאון ולתפארת

הבה"ח בנימין הי"ו

בן אצל חתנו ידידינו הנכבד

הרה"ג מאיר אייזיק רבינוביץ שליט"א

ר"מ בשיבת גור ראש"צ יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מול טובא חמה ולבגת

נדבת ידידינו הנכבד והנעלה האי גברא יקירא, שמו מפאורים יקר שבערכין פאר המעלות והמידות, יראת ה' היא אוצרו, מחשובי אנ"ש מחשובי לומדי כלל "חזוונא דרבי שמעון"

הרה"ח ר' משה לדרמן שליט"א

לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שיזכו לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רב נחת מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מול טובא חמה ולבגת

לידינו הנכבד והנעלה האי גברא יקירא, ידיו רב לו בתורה וחסידות לן בעומקה של תורה מוכתר בכל מידה נכונה, נודע לשם ולהילה בשדה החינוך

הרה"ח ר' צבי פוקס שליט"א

מחשובי ומפארי אנ"ש ומג"ש בספר אור החיים הק' בבית מדרשינו בב"ב ולבנו ידידינו הנכבד

הרה"ג ר' ישראל שליט"א

ר"מ בשיבת ארחות לימוד לרגל שמחת אירוסיה נכדתו בתו הכלה החשובה תח"י

עב"ג החתן המופלג בתו"ש עדין לגאון ולתפארת

הבה"ח שלום נתן הי"ו

בן ידידינו הנכבד

הרה"ג יצחק דוד ברנשטיין שליט"א

רב ומו"צ בב"ב ולוקינו ידידינו הנכבד

הגאון החסיד רבי חיים מרדכי שליט"א

יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מולא טובא מברא וגדיא יאה

ברגשי כבוד ויקר נשגור בזה מלא הטנא ברכות מאליפות ומרובבות קדם האי גברא רבה, ידיד ה' וידיד כל בית ישראל, צהלתו על פניו, חריף ובקי טובא, כל רז לא אינסי ליה, פה מפיק מרגליות טובות, הוצק חן בשפתותיו, מלהיב לבבות ישראל לאביהם שבשמים, ורבים הם שומעיו לקחו השותים בצמא את דבריו החוצבים להבות אש, על ישראל הדרתו

הגה"צ רבי מנחם מנדל גאלד שליט"א

אב"ד לובלין, חדיב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א ולבנו ידידינו הנכבד האי גברא יקירא, קובע עיתותיו לתורה, איש האשכולות, העושה גדולות ונצורות לכל דבר שבקדושה בעין יפה ורוח נדיבה, יראת ה' היא אוצרו, טיב ליבו ונפשו מי ימלל, מגוע אראלים ותרשישים העומד לימינו בכל עת במסירות נפלאה,

מוה"ר שלמה יואל שליט"א

חתן אב"ד ברעזא שליט"א לרגל שמחת אירוסיה הנכדה הבת הכלה החשובה תח"י

עב"ג החתן המופלג בתו"ש עדין לגאון ולתפארת

הבה"ח שלום ראטנבערג הי"ו

בן ידידינו הנכבד מגוע אראלים ותרשישים

מוה"ר מנחם מענדל שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר מקאסן שליט"א בארא פארק

יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

לאור המצב

מתבקשים כל קה"ל אנ"ש - אנשיים נשים וטף לקבל על עצמם

בל"ג לברך בכל פעם את ברכת "אשר יצר"

בכוונה גדולה

ואם אפשר עדיף מתוך הכתב לרפואת הברינו היקר האברך

יעקב בן מחלה

ה' ירפאהו ויהלוימהו בתושה"י

למשך חודש ימים

החל מט"ו אייר שב"ק אמור עד יום א' ט"ו סיון (למחרת בהעלותך)

וכשהצגנו הדבר לפני

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אמר שהוא דבר גדול וחשוב מאד ורבה סגולתה לרפואה שלימה על הבריאים שלא יחלו ועל החולים שיתרפאו

מהדורת ביתר לזכות צבי בן מרים ומשפחתו וכיו"ח להצלחה גדולה ברוחניות וגשמיות

© כל הזכויות שמורות למערכת נליון 'אהל מועד' ואין רשות להעתיק בלי רשות מהמו"ל בטל': 052-7160388

למשוועות עזרים בהילולא

**זקוק לישועה?
זאת ההזדמנות שלך!**

- סעודת ההילולא 32,000 ₪
- תזמורת והגברה 16,500 ₪
- פארנצ'עס תאורה, במות 40,000 ₪
- אישורים ורשיונות 14,000 ₪
- ארוחת בוקר 9,000 ₪
- קפה וחלב 5,500 ₪

117,000 ש"ח

בזכות רבי שמעון עבני

עזרת ישראל

ההדלקה בראשות
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לתרומות לכיסוי ההוצאות האדירות:
הוצאות הסעודה • הוצאות ההדלקה • הוצאות הקאנוע שטיבל ועוד
050-418-4053 הרב משה לוסטיג

